Datum: 11.10.2026
Medij: N1
Emisija: Novi dan,N1
Autori: Redakcija
Teme: Gradske opštine

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 08:00:00	240:00
Prilog	11.10.2026 09:06:00	5:52

Naslov: Obilazak Čukarice

Pogledaj video prilog

Studenti biciklom obilaze Čukaricu

Ovog jutra studenti, zborovi i građani kreću na biciklističku vožnju kroz Čukaricu, tokom kojeće obići više naselja i otvoriti pitanja urbanizma i gradnje. Okupljanje je počelo u 9 sati, ispred Osnovne škole "Josif Pančić" na Banovom brdu, a sa učesnicima je i reporterka Anđela Čolanić.

Kakav je Anđela plan, i koje poruke studenti i zborovi žele da pošalju obilaskom čukaričkih naselja?

Miloše, početak ture najavljen je za 9 časova i 30 minuta. Studenti, u pratnji zborova i građana, obićiće naselja u Čukarici, i to na 2 točka: Ostružnicu, Umku, Veliku Moštanicu, Sremčicu i Železnik. A turuće završiti na Košutnjaku, u govorima ispred vodotornja.

U fokusu ove biciklističke ture su pitanja urbanizma, a mićemo detaljnije o tome razgovarati sa arhitektom Tihomirom Dičićem, a potom i sa urbanistkinjom Anom Graovac. Dobro jutro, hvala vam što govorite za našu televiziju. Dakle, vremenske prilike ne idu na ruku, pogotovo ne u uslovima vožnje na 2 točka. Ali šta je cilj ove biciklističke ture, koja pitanja stavljate u fokus?

Cilj je da pokažemo neke hronične probleme koji se dešavaju u našoj opštini, pre svega infrastrukturne probleme. Sva ova naselja kroz kojaćemo proći, koja ste pomenuli, imaju višedecenijski problem sa nedostatkom kanalizacije, tako da se zagađuje zemljište u okolini, oseća se i veliki smrad u određenim delovima. Ljudi jesu u više navrata participirali, skupljali su novac, to je bilo organizovano od strane opštine, ali ta infrastruktura nikad nije izgrađena.

Takođe, postoji projekat u Ostružnici za izgradnju postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda, ali to izgleda da nije prioritet ovih vlasti. Znači, taj projekat postoji već godinama i on bi mogao da reši taj problem, ali očigledno su neki drugi projekti na našoj opštini bitniji, kao što je na primer gradnja elitnog naselja na Košutnjaku i seča više hektara šume.

Zašto baš u ovom momentu, pred izbore, i to na 2 točka, obilazite pomenuta naselja?

I moramo da primetimo da su to periferna naselja **Beograda**. Mislite li da su ona zapostavljena tokom prethodnih godina? Apsolutno su zapostavljena, ali nekako i manir cele ove studentske pobune, pa i nas zboraša koji podržavamo, jeste da se obilazi naša zemlja, ili u ovom slučaju naša opština, na 2 točka, i da razgovaramo sa građanima. Ovo je naša druga vožnja na Čukarici, imaćemo i treću sledeće nedelje. Ana, da upitamo vas, vićete se obratiti na kraju ture okupljenima, i to simbolično, ispred vodotornja na Košutnjaku. Zbog čega?

Ispred vodotornja i ispred nekadašnjeg filmskog grada, u stvari, na Košutnjaku.

Tihomir je malopre to i pomenuo. Uopšte, tema Košutnjaka je jako aktuelna već nekoliko godina, kao jedna, kako da kažem, lokacija, jedna od lokacija u gradu koja se planira, evo, već duže vreme, za stanogradnju.

Ja moram da kažem da je to lokacija gde je pre 6 godina, sada ja već mislim da ima, zapravo uređena, u stvari napravljena, jedna velika pobeda građana nad ovom pohlepnom **beogradskom** vlasti, jer je taj plan koji je tada bio na javnom uvidu obustavljen, upravo zbog toga što je ogromna količina ljudi i građana i građanskih raznih inicijativa, i akademije i drugih institucija, se pobunila i uspela da taj plan zaustavi. Danas je on ponovo aktuelan, ali sada na državnom nivou, ne više na lokalnom. I to je jedna od tema koja se mora rešiti sada, takođe na ovim izborima, znači pošto je jednostavno postala od državnog značaja, jel tako. Druga stvar koju bih htela da kažem, zašto mislim da je bitno baš ovo biciklom danas obilaziti, zato što kad pričamo uopšte i o zelenoj infrastrukturi, a Košutnjak jeste to, i toće i biti tema danas u 4 sata, na tom obraćanju, i mene i moje koleginice sa Šumarskog fakulteta, jednostavno, tema koja ide ruku pod ruku sa temom zelene infrastrukture je saobraćaj i uopšte mobilnost. Znači, da bismo mi zaista u budućnosti brinuli o životnoj sredini i o zaštiti životne sredine, nije potrebno samo izgrađivati zelene prostore i, znači, zelenu infrastrukturu, neophodno je da menjamo i svoje navike. Znači, neophodno je zapravo da rešimo probleme u saobraćaju i ovo neverovatno zagušenje koje postoji, a to je moguće jedino, je li, ako pređemo i na javni prevoz i na biciklistički prevoz. U tom smislu, moramo da menjamo i svoje navike, i to je jedna od naših današnjih poruka. Hvala vam što ste govorili za našu televiziju. Dakle, bila je to Ana Graovac, urbanistkinja, kandidatkinja sa studentske liste. Čuli smo i Tihomira, arhitektu. Oniće zajedno sa studentima danas obići čukarička naselja. Tema je urbanizam. U 16 časova obratiće se građanima, i to ispred vodotornja na Košutnjaku, i čuli smo šta su njihove osnovne poruke i teme kojimaće se danas baviti. Anđela Čolanić izvestila vas je o temama koje se danas pokreću na Čukarici.

Datum: 11.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Dnevnik 1/RTS1
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 11:00:00	240:00
Prilog	11.10.2026 12:10:00	0:48

Naslov: Prijava za Gitex Global

Pogledaj video prilog

Srpske kompanije na sajmu GITEX Global

Rok za prijavu srpskih kompanija za učešće na međunarodnom tehnološkom sajmu GITEX Global 2026, kojiće biti održan od 8. do 11. decembra u Dubaiju, produžen je do 16. oktobra, objavila je Razvojna agencija Srbije.

Prvobitni rok bio je ponedeljak, 5. oktobar. Razvojna agencija Srbije, zajedno sa Privrednom komorom Srbije, organizuje nastup domaćih firmi na tom sajmu i pozivaju zainteresovane IKT kompanije da iskoriste priliku da predstave svoje proizvode, usluge i inovativna rešenja na nacionalnom štandu.

Jedan od najvećih tehnoloških sajmova posle Dubaija biće održan u **Beogradu** u maju 2027, u okviru specijalizovane izložbe Expo 2027.

Datum: 11.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Jutarnji program/RTS
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 05:50:00	370:00
Prilog	11.10.2026 07:32:00	2:19

Naslov: Radio Beograd

Pogledaj video prilog

Najava emisije Jutro je na Radio Beogradu

Vreme je da proverimo i šta je na talasima Radio Beograda tokom jutra. Pridružuje nam se koleginica Nada Babić, voditeljka emisije "Jutre". Nado, dobro jutro. Šta preporučuješ vašim slušaocima, šta ste sve pripremili za danas? Dobro jutro. Dobro jutro iz Radio Beograda, pa i ove nedelje u emisiji "Jutro je" pratimo aktuelne događaje u zemlji i svetu, razgovaramo o važnim društvenim temama, dajemo preporuke kuda biste mogli da odete, posetite neku inspirativnu manifestaciju, kulturni događaj, sportski događaj. Naravno, počeo je međunarodni sajam vina, "Vinska vizija", a u okviru sajmaće biti održan i Kongres restoratera i hotelijera Srbije, kojiće okupiti predstavnike hotelijera, ugostitelja, stručnjake iz zemlje i sveta, investitore. Neke od ključnih tema o kojimaće se razgovarati na kongresu jeste i priprema naših hotelijera ugostitelja pred Ekspo.

Imamo li dovoljno kapaciteta za ovako važan i veliki događaj za našu zemlju, o edukaciji kadrova, kao i o upotrebi veštačke inteligencije u ovoj oblasti. Naš sagovornikće biti Georgi Genov, direktor Poslovnog udruženja hotelsko-ugostiteljske privrede Srbije.

Naš gost ovoga jutraće biti Srđan Andrijanić iz Nacionalne službe za zapošljavanje.

Sajmovi zapošljavanja koje organizuje Nacionalna služba već godinama su mesto direktnog kontakta, susreta poslodavaca sa onima koji traže posao. Kandidati mogu da se bolje predstave kompanijama, prilože svoje radne biografije i iz prve ruke zapravo upoznaju šta je ono što se trenutno najviše traži na tržištu rada. Vodimo vas i u Novi Sad, počinje Novosadski maraton.

Naravno, ovo je samo okvir emisije. Uz dobru muziku, uz dobru energiju, nastavljamo dalje u našem programu i uvek, naravno, uz poziv da budete uz Radio Beograd 1. Nikolina?

Da, muzikom protiv kiše, Nado, ovog vikenda. Hvala ti, slušamo vas.

Datum: 11.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Jutarnji program/RTS
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 05:50:00	370:00
Prilog	11.10.2026 06:26:00	2:43

Naslov: Filmski Beograd

Pogledaj video prilog

Filmski Beograd i nasleđe jugoslovenske kinematografije

A mi slikom ostajemo u glavnom gradu, i kad nam neko dođe u goste, znamo gdećemo.

Na primer, na kafu, gde se dobro jede, i gde se noću ostaje do jutra. Ali Beograd ima još jednu priču, onu koju su kroz filmove upoznavali i oni koji nikada nisu kročili u naš grad. Zato smo danas išli u šetnju filmskim Beogradom. Jedna haljina može da sačuva mnogo više od uspomene na filmsku ulogu.

Ova koju je Milena Dravić nosila na Filmskom festivalu u Kanu 1980. godine, deo je legata najvećih glumaca jugoslovenskog filma. Uz nju, u Muzeju Kinoteke čuvaju se i lični predmeti Dragana Nikolića, još jednog velikana koji je obeležio domaću kinematografiju. Glumaca se nalaze neki sjajni glumci jugoslovenskog filma, tako da se nalaze njihovi legati, a to su: Dragan Nikolić, Milena Dravić, Pavle Vujisić, Ljubica Samardžić, Mate Živojinović i ostale legende. Tu se nalaze njihovi lični predmeti, i predmeti koji su korišćeni u filmovima u kojima su oni glumili. Jedna od zanimljivih priča vezanih za eksponate u Kinoteci odnosi se na čuvenog Pabla Pikasa. On je autor plakata za najskuplji jugoslovenski film "Bitka na Neretvi". Poster za taj film, uradio ga je u crvenoj boji, pošto je on bio socijalista, komunista, kao i naša tadašnja vlast.

Tako da, zanimljivo, na primer, da takođe za taj poster nije tražio nikakvu nadoknadu, nikakvu novčanu, ali mu je Veljko Bulajević, direktor filma, to jest režiser filma, dao 12 sanduka vina.

Crvena boja uklapala se u duh vremena i ideološki okvir. Šezdesete su donele velike partizanske spektakle i ono što se naziva "crvenim talasom", a potom i potpuno drugačiji autorski izraz "crnog talasa". U tom periodu stasavaju i imena kojaće obeležiti.

Aleksandar Petrović. Ali filmska priča se ne završava izlaskom iz Kinoteke.

Nastavlja se na ulicama Beograda, koje su decenijama bile prirodna scenografija za domaće filmove.

Neke od tih lokacija i danas čuvaju uspomene sa velikog platna. Nalazimo se u Bermudskom trouglu, gde su se nalazile tri čuvene kafane, a jedna od njih i danas postoji, to je Šumatovac.

Upravo na ovom platou je Floyd parkirao "Fiću" iz nacionalne klase. To je zaista jedan od najboljih beogradskih filmova, koji je sniman na mnogim lokacijama, između ostalog i na Novom Beogradu.

Ali ovo je mesto gde svako, kada prođe, treba da pomisli da se seti tog trenutka.

Filmske priče tako traju i posle odjavne špice, kroz sećanja. A sve se češće organizuju i turističke ture beogradskim putevima umetnosti i nostalgije, takozvane filmske ture.

Datum: 11.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Jutarnji program/RTS
Autori: Redakcija
Teme: Gradska javna komunalna preduzeća i javna preduzeća Beograda

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 05:50:00	370:00
Prilog	11.10.2026 06:23:00	2:11

Naslov: Servisne informacije za Beograd

Pogledaj video prilog

Beogradski prevoz, radovi i vremenske prilike

Idemo i na ulice glavnog grada: kako vremenske prilike i nedeljni red vožnje javnog gradskog prevoza utiču na ritam kojim se budi Beograd, toće nam reći naša Tanja Zindović. Tanja, šta je važno za stanovnike glavnog grada da znaju ovog jutra? Pa, najvažnije je da ponesu kišobran za početak.

Ja imam kišobran, ali smo se mi sklonili malo ovde sa strane, ispod nastrešnice.

Inače, javni gradski prevoz saobraća bez zastoja, a saobraćaj se odvija po mokrim kolovozima i u pojedinim mestima je moguća i sumaglica. Iz Uprave saobraćajne policije apeluju na sve učesnike u saobraćaju na dodatan oprez. Od servisnih informacija izdvajamo, zbog asfaltiranja ulice Vojvode Stepe Stepanovića u naselju Kaluđerica, do sutra do 4 sata ujutro linije 309, 304N, 307N; putnikeće prevoziti izmenjenim trasama. Zbog radova na vodovodnoj mreži ujutro, sutra bez vodeće od 8:30 do 18:00 ostati potrošači u ulicama Živojina Žujovića od 21. divizije do Ljubljanske.

Takođe, zbog planiranih radova sutra od 8:00 do 23:00 bez vodeće ostati potrošači u naselju Veliki Mokri Lug.

Za najnužnije potrebe, za pijaćom vodom, obezbeđene su autocisterne. Ljubitelje Zemunske pijace i danas od 8:00 do 16:00 očekuje B market sa bogatom ponudom ručno rađenih igračaka, ženskog i muškog nakita, torbi predmeta oplemenjenih dekupaž tehnikom, heklanih stvari, slika i prirodne kozmetike.

Opština Novi Beograd, u saradnji sa Udruženjem žena "Uz ženu", organizuje danas i sutra besplatneultrazvučne preglede dojki na platou ispred opštine, u Bulevaru Mihajla Pupina broj 167.

Pregledi će se obavljati od 12:00 do 18:00, a zakazivanje počinje pola sata pre početka rada.

I kao što smo rekli na početku javljanja, dakle, u Beogradu pada kiša.

Ponesite kišobrane. Čini mi se da je sve hladnije. Kad smo došli, kad smo počeli emisiju, bilo je prilično toplo. Sada već počinje da duva neki vetar. Trenutna temperatura 13 stepeni, i iz radarske službe kažu da neće biti mnogo više nego što je ova jutarnja. Nikolina?

Jeste, Tanja. Hvala ti na svim ovim informacijama.

Datum: 11.10.2026
Medij: RTS1
Emisija: Jutarnji dnevnik/RTS
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 08:00:00	60:00
Prilog	11.10.2026 08:12:00	0:50

Naslov: Gitex

Pogledaj video prilog

668

Srpske kompanije na sajmu GITEX Global

Rok za prijavu srpske kompanije za učešće na međunarodnom tehnološkom sajmu "GITEX Global 2026", kojiće biti održan od 8. do 11. decembra u Dubaiju, produžen je do 16. oktobra, objavila je Razvojna agencija Srbije.

Prvobitni rok bio je ponedeljak, 5. oktobar. RAS, zajedno sa Privrednom komorom Srbije, organizuje nastup domaćih firmi na tom sajmu i pozivaju zainteresovane IKT kompanije da iskoriste priliku da predstave svoje proizvode, usluge i inovativna rešenja na nacionalnom štandu.

Jedan od najvećih tehnoloških sajmova posle Dubaija biće održan u **Beogradu**, u maju 2027, u okviru specijalizovane izložbe "Expo 2027".

Datum: 11.10.2026
Medij: N1
Emisija: Novi dan,N1
Autori: Redakcija
Teme: Aleksandar Šapić

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 08:00:00	240:00
Prilog	11.10.2026 10:18:00	22:52

Naslov: Gost-Lazar Marićević, psiholog i politikolog

Pogledaj video prilog

Psiholog Lazar Marićević o izbornoj kampanji

Izborna kampanja je sve intenzivnija, retorika sve oštrija, incidenti sve učestaliji.

Koliko poruke učesnika izbora mogu da utiču na promene u stavovima birača, u kojoj meri njihovi potezi menjaju srž i tok kampanje? Ko trpi najveći psihološki pritisak, i šta donosi izborna noć: razrešenje ili novu krizu? O tome sa gostom Teme jutra, psihologom i politikologom Lazarom Marićevićem. Dobar vam dan i hvala što ste tu. Reklo bi se, mnogo stvari otkrivamo u ovim danima koji istovremeno i sporo i brzo prolaze do tog 25. Sve goste koji dolaze na ovu temu moramo da pitamo i da li i kako vama izgleda ova kampanja u odnosu na neke ranije.

Pa, više u kampanji. Meni se čini da je napravljen taj pritisak oko te koje zaista i delom postoji referendumske atmosfere. Ona ne može biti krajnje referendumska, zato što ima još nekih igrača. Znači, nije da jedan glas presuđuje, nego može se desiti da dosta procenata sa nekih drugih strana presuđuju. Ali to je glavna nit ove kampanje, i ona, da kažemo, predstavlja kulminaciju svih ovih događaja koji traju u suštini već za mesec dana, za manje od mesec dana, dve godine skoro. I onda ovi izbori predstavljaju za neke, a ja mislim da izbori uvek predstavljaju dobro rešenje, jer šta god da se desi na njima, iliće se nešto u društvu rešiti, neki problem, ilićemo dobiti nove izbore. A i jedno i drugo može biti dobro, a s druge strane, to zaista vrši pritisak psihološki na neke građane. I onda oni reaguju tu na različite načine. Neki reaguju povlačenjem, apatijom, a neki reaguju, naravno, kontra: organizovanjem, besom, gnevom i drugim stvarima. Ali ima i još jedna grupa koja se ovde zaboravlja u našem sistemu, to su ovi ljudi koji egzistencijalno zavise od onoga koće da dobije.

Odnosno, napravljena je percepcija da zavisi veliki broj ljudi. Nije to generalno, kad bismo brojke sabrali, nije to neki veliki broj ljudi. I onda oni drugačije to proživljavaju, jer ako je neko na određenom ugovoru, negde zaposlen, znači spreman je da uradi dosta toga više, i generalno broji koliko ima i kolikoće imati sledećih meseci. Možemo li uopšte da kažemo, u ovakvim okolnostima i u ovakvom trenutku, trenutku kampanje, da li je nekako značajnije za donošenje te odluke i za odluku prilikom izlaska na izbore to koji i kakav i koliki pritisak neko trpi, ili poruke, ako ih ima, koje stižu upravo sa predizbornih skupova, predizbornih aktivnosti? Da.

Pa dobro, ovde su, ja mislim da postoje dve glavne poruke. Jedna je, ako se glasa za vlast, to je, znači, da ostane kako jeste, sa svim onim pratećim elementima koji oni promovišu.

A sa druge strane, ako hoćemo nešto da promenimo, imamo sad novog političkog igrača u vidu studentske liste, koji, ovaj, želi da tu napravi promenu. Promena se vodi najviše oko korupcije i kriminala, vraćanja institucija svojim poslom, odnosno učvršćivanju demokratije i slobode.

Mediji su tu itekako, ovaj, uključeni. I onda imamo takvu neku polarizaciju.

I sa tom polarizacijom, sve ostale poruke nekako su u drugom planu. Jer šta drugo reći.

Znači, vlast i dalje prikazuje svoje uspehe i štaće dalje da radi u budućnosti.

A druga strana kaže da sve to ima svoju cenu, da je korupcija nadmašila neke nivoe koji su za bilo koju zemlju, ajde da kažemo, pod znacima navoda, prihvatljivi. I onda sve ostalo što se dešava ne može da izađe, čak ni neke vesti, kada bismo mi sada počeli da pričamo i ulazili u neku dubinu.

Evo, recimo, poslednje Trampove izjave. Pitanje je koliko to može da se prelije na našu situaciju. Recimo, imate tu jako zanimljivu izjavu daće uzimati ruski gas.

Ruski gas, da. E sad, imate ovde u našoj kampanji, imate neke, po meni, sporedne igrače koji bi im uveli sankcije. I sad možete da postavite pitanje: kako biste sad uveli sankcije, a ovo se sada dešava? I onda, ali sve te teme neće se zavrteti ni medijski, nitiće ljudi mnogo o tome razmišljati. Ali suština toga jeste da, šta god da bude na ovim izborima, o kojimaćemo sigurno diskutovati ovde, svi problemi sa kojima se suočava svet, a sa kojima se suočava i naša zemlja dugoročno, najviše u tom svetlu energetske nezavisnosti, koja nezavisnost je isto uslovna reč, i ekonomskog opstanka u ovom kapacitetu, je diskutabilno. E sada, mi slušamo u kampanji da neki kažu da je ovaj model istrošen, što verovatno jeste jednim delom, i onda predlažu neki drugi model.

Ali sada, te teme, ja gledajući ove debate, i jednu od njih gde su gostovali kao predstavnik vlasti, ministar finansija i predstavnik, jedan od predstavnika, kandidata za poslanika studentske liste, gospodin Šoškić, je pokušaj takve bio debate. Ali ona se pretvorila u ono što, nažalost, SNS radi sve vreme, a to je pokrivanje flastera, onaj da kad god vi krenete nešto da pričate, oni u isto vreme vas pokrivaju svojim.

I onda čak ni to ne može da dopre do građana. I većina, pošto je to komplikovana ekonomija, veoma, ne može ni da razluči ekonomski šta je bolje za njih.

I sada, da ne navodim teme koje, iskreno da kažem, ja nisam ekonomista i pručnac, i ne mogu da dođem do rešenja šta je u stvari ekonomski dobro, jer nigde ne dobijamo informacije.

Naslov: Gost-Lazar Marićević, psiholog i politikolog

Pogledaj video prilog

Da li je upravo to i nekakva namera da se određenim događajem ili efektom, bilo da je to, je l' tako, galama ili kako to nazvali, zapravo prikrije? Imamo, evo, i jutros smo na početku emisije pričali o tome, incidente gotovo svakodnevne. Imamo napade na aktiviste, i vrlo često čujemo da je negde napadnut aktivista ili da je negde pomeren ili razrušen štand studentske liste, a da odmah iza toga stiže informacija o tome kako je napadnut aktivista ili aktivistkinja vladajuće stranke, kako bi se otprilike, šta, napravila ravnoteža ili pokrio ovaj prvi događaj.

Da, da, da. Pa to vi znate isto, to jeste pokrivanje događaja, različite pokrivalice. To je ta, ono, sportska tehnika flastera, da neko ima uvek nekoga ko ga pokriva na neki način, i da nalazite svakome nekog pandana kojiće ga pokrivati.

I ovo što SNS radi od samog početka, to jeste, ko god da uradi nešto, oniće štrajk glađu i oniće da štrajkuju glađu, kao da oni nisu na vlasti. I onda se oni predstavljaju tu da su oni i dalje, to je jako zanimljiva tehnologija, da se oni predstavljaju kao ugrožena strana ovde.

A oni sve vreme provociraju. I ljudi zaboravljaju malo kako teku te njihove kampanje od 2012, recimo.

2014 ne mogu da kažem, ne sećam se baš najbolje, ali 2016 se jako dobro sećam.

Ako se sećate kad su bili postavljani štandovi, pošto već opozicija u velikom padu, onda kad su bili postavljani štandovi različitih opozicija, onda oni dođu sa, ne jednim, nego dođu sa devet štandova.

I oni sada to isto pokušavaju da rade, znači da provociraju, da s druge strane pokazuju svojima da oni imaju određenu snagu. A druga strana se tu nalazi u nezgodnoj situaciji i mora ovaj Gandijevski sistem da zaista izdrži do kraja. Ono što jeste ovde...

Koji je kapacitet, ako se sve uzme u obzir. I evo, sad ste rekli gotovo dve godine, ove u najmanju ruku rečeno, specifične i teške atmosfere u našoj zemlji, a neko kaže i duže, je l' tako, ljudi koji su sada na ulicama ili koji podržavaju studentsku listu, koji traže promenu, su ljudi koji govore upravo o tome da problemi se zapravo gomilaju godinama. Koji je kapacitet da se Gandijevski nastavi, odnosno izdrži do kraja? Pa očigledno je da on ima svoj, ovaj, da kažemo, ima svoje rezultate svuda, da je bio manje više primenjen, čak i u trenucima kada dođe do nasilja. Nasilje provocira uglavnom stranka ili vladajuća neka garnitura u nekim zemljama. Sad možemo to analizirati i pokušati komparativno da, da, da... Aliće nam otkriti. Da li imamo prosto ograničenja nekih?

Pa kod nas nema drugog izbora. Znači, nema, nema drugog. Svaka drugačija akcija ne vodi, u nekom smislu, stvara još veći stres, ovaj, na građane. A s druge strane, ovo daje određene rezultate. I sada je pitanje, pošto imamo provokacije sa strane pripadnika vlasti, svakodnevne, znači, ovaj, pitanje je do koje mere oni mogu ići. Pošto mi imamo, ja bih podsetio, imamo jako nezgodne slučajeve, ne nezgodne, nego slučajeve sa smrtnim ishodima tokom 90-ih godina, znači, koji gde nisu instruirani ljudi da to čine, nego jednostavno atmosfera je bila još gora tada.

I ovaj... Je l' vam se čini da su svesni toga oni koji kažu: "Ne bi bilo..." Kažu.

Da. Da pretpostavimo da neko negde iscenira, je l' tako, da, da, da se prosto desi, kad govorimo o provokacijama, da se desi nekakav okršaj koji bi onda podigao, je l' tako, svetlo na određeni događaj. Ali da li mislite da ljudi imaju dovoljno savesti da razmišljaju o tome da prosto stvari mogu do te mere da izmaknu kontroli, da mi, da bi bilo imamo krv na ulici?

Ja vidim ovde da s jedne strane, po snimcima, gde ovi, da kažemo, predvodnici, aj nazovimo ih lojalista, kontrolišu svoje, svoje, da kažemo, drugove i, da kažemo, pripadnike tih, ajde da kažemo, lojalističkih grupa. Znači, idu do određene mere do koje provokacija, čekajući da provokacija bude tako jaka da bude medijski događaj. A sa druge strane, u smislu da se desi nešto što može da bude medijski, mislim da to drže kontrolisano, jer to može da izazove jako loš efekat.

A sa druge strane, pokušavaju da zatrpaju drugim vestima ono što se dešava, što mi ne znamo tačno u principu. Možemo samo da su, recimo, slučaj gradonačelnika Beograda, koji sada, ovaj, potpuno stoji ispod nekih drugih vesti, a to je vest par excellence koja nas uvodi u nešto drugo. Ali da dovršimo sa ovim. Znači, mislim da je sada, i uvek je to bilo na neki način kontrolisano sa idejom provokacije. Mislim da je to glavna, ovaj, glavna, glavno odredište vladajuće stranke, da pravi takve incidente da bi provociralo drugu stranu.

Jedino što im se, kao, eto, što bi neki rekli, sudbina vratilo, da neko možda i isprovociran ili ne, kao gradonačelnik, uradi nešto što je definitivno dostatno. Koliko je taj događaj, koliko je napad gradonačelnika na odbornicu promenio zapravo neki tok u ovoj kampanji?

Ili šta je? Pa promenio je samo zato što SNS ima u jednom trenutku promociju, ajde da kažemo, kako bih to nazvao, da neko vrši nasilje nad ženama, i onda su krenuli sa nekom takvom, da kažemo, kampanjom. Ali ovaj događaj je potpuno to izbacio iz koloseka, jer uvekće da vrati to, i onda, onda neće, neće sa time da se igraju. Ali generalno gledano, meni je zanimljivo, jer se nekim tehničkim stvarima se

cela kampanja pokriva. I onda sad ovaj slučaj sa gradonačelnikom, za koji namerno ne govorim šta je uradio i kako je uradio, iz prostog razloga nemam dovoljno informacija. Ali očigledno je da tu postoji, da se to desilo na neki način, što uvodi nas u drugačiju nestabilnost. Znači, em što imamo sada izbore 25. sa ovakvom kampanjom, imaćemo izbore predsedničke u decembru mesecu, ali onda nas to dovodi i do izbora za Beograd, jer ovakvo stanje sada se drži ispod tepiha iz prostog razloga da ne bi naštetilo, a šteti sigurno u nekom delu kampanji.

Ovaj, ondaćemo imati i te beogradske izbore, oni su tek po redu 28., negde tamo u maju, junu, kada to dolazi.

Ovaj, to je, znači, skoro godinu i po dana, ili gledajući od danas, godinu i po dana ranije.

Znači, mi ulazimo definitivno, i sada da izađemo iz ove, ovih tehničkih stvari koje imaju svoje posledice, da uđemo u ono što nas čeka, štaće se desiti sada. I to može da izaziva isto, s jedne strane, psihološki pritisak na neke građane, u smislu: "Jao, štaće se desiti?" Ali generalno gledano, državaće i dalje da postoji, funkcionisaće sve na način na koji funkcioniše, bez obzira što neki u kampanji pričaju o različitim stvarima, da ih, daće oni uraditi nešto suprotno.

Mi smo određeni, da kažemo, ograničeni određenim spoljnopolitičkim, da kažemo, faktorima, a unutrašnji faktori isto zavise nenormalno mnogo od toga. Tako da i ta pomeranja neće biti, onako kako ih vlast predstavlja, krucijalna daće nešto uraditi, daće neko sad promeniti.

Ne, ne, prvo ne može, iz više razloga, zato štoće to biti skupo za zemlju, a sa druge strane nije ni svrsishodno u nekim oblastima. Tako da, mi smo sada u jednoj kampanji koja predstavlja isključivo emotivni odnos. Znači, mi više nemamo kampanju informisanja.

Izvinite. Ne, ne, ne, završite, završite. Pa nemamo više, ono, kampanja služi informisanju, da vidimo kakoćete vi ili ja da rešimo neki problem. Anženeral.

Da, glasač donese informaciju. Tako je, da dobije, znači, ono, tako da napravi svoj stav na osnovu nekih informacija. A koja je upravo uloga i koliki je uticaj emocija?

On je u ovakvim situacijama ključan. On je ogroman. Znači, emocija u kampanji je, evo samo da slikovito objasnim, znači, kada neko vidi vas ili mene, on je već formirao neki stav, a stav ima tu emocionalnu komponentu. Ili smo mu se svideli ili ne. Ne možemo svima da se svidimo.

Sad je pitanje da li se neko nekom svideo. Svideo se 80% ljudi, a neko se svideo svega 20%. Ili obratno. I to je ta emocija.

Znači, ljudi već kada vide nekoga, imaju određeni stav prema toj osobi. Hteli-ne hteli.

Oni mogu, ko razmišlja, da ga promeni, slušajući argumente i ostalo.

Ali ne, kampanja manipuliše upravo time, tim emocijama. U ovom slučaju, vlast manipuliše strahom. Ukoliko se nešto promeni, oni kad dođu, oniće sve rasturiti i tako dalje, i tako dalje. Sve u najgorim, ovaj, najgorim terminima opisano.

A druga strana promoviše neku nadu, da hoćemo da napravimo, koja je isto emocija, da napravimo neko bolje društvo. I sada je pitanje koliko nada može da pobedi strah.

U suštini, ja mislim da nada uvek pobeđuje strah, ali onda postoji i tehnika, što se kaže, a to je tehnika da li može da se iznese ta politička kampanja, odnosno način na kojićete vi, one koje ste ubedili argumentima da su vaši, da kažemo, da podržavaju vaše ideje, da izađu tog dana na glasanje.

I sada je tu glavna stvar, odnosno ne glavna stvar, pored ovoga imate i taj element.

Znači, sa jedne strane vladajuća stranka radi ono po udžbeniku, znači ona sada zove sve svoje ljude, vrši pritisak na njih i tako dalje. Ovo po udžbeniku nije da vrši pritisak, mada i jeste.

Imate još iz doba starog Rima, kad je Ciceronov brat Ciceron upisao kako da dobije izbore.

To se ništa nije toliko promenilo. A sa druge strane, pitanje je koliko ima resursa, jer mi ovde imamo i bitku resursa, koliko strana koja dolazi u budućnosti ima resursa da upravo to uradi.

A s druge strane, ograničena je jedna strana, ograničena je medijima. Znači, pored malog broja profesionalnih medija gde mogu se čuti različite informacije, pa čak i informacije koje plasiraju ovi iz vlasti, ovi drugi mediji su zarobljeni. I isto, i o tome sam isto analizirao i pisao. Koliki je pritisak upravo i na medijima?

Mediji se najčešće pominju u kontekstu odgovornosti, naravno, i rizika posla, ali koliki je u ovakvim situacijama upravo pritisak? Pa pritisak je, mi ga vidimo poslednjih dana.

I ja to moram da kažem, znači, ova situacija koja je izašla sa Novom, sa portalom Nova, jeste klasičan vid pritiska. Okej, bilo bi, možemo reći, da se to desi posle izbora ili u nekom drugom trenutku i da... Ali mediji nisu klasična stvar gde promenom vlasnika vi menjate uredničku politiku. Ili pokušavate, ili možda nećete, ne znamo.

Naslov: Gost-Lazar Marićević, psiholog i politikolog

Pogledaj video prilog

Ali momenat u kome se to dešava, deluje da je pritisak na medije još veći, čak i da ovo malo medija, koje su, koje stvarno možemo da nabrojimo na prste, ajde, kada uzmemo sve zajedno, na prste dve, dve ruke, znači bukvalno. Ovaj, pritisak je da se i tu ne čuje ono što ne bi bilo dobro u ovom trenutku za vlast. I postoji još jedna stvar tu, koja je isto zanimljiva, a to jeste, pored ovih predizbornih uslova s kojima se manipuliše sve vreme i kampanja traje već od juna meseca, kad joj vreme nije, da kažemo, to je jedan deo aspekta izbora, a drugi deo, drugi deo izbora jeste izborni dan.

Naravno, imamo i postizborne radnje. I onda sad mi možemo postaviti pitanje: da li je ideja da taj postizborni dan bude drugačije prezentovan javnosti? Pošto ovo ide ovim tokom, neće tu biti nekih velikih promena. Ali može da postoji u tom jednom danu, jer u jednom danu imamo ograničen broj sati, a ključni su onih, da kažemo, poslednja, odnosno nakon glasanja, tih par sati i štaće se dešavati u tom periodu. Toće, naravno, zavisiti prevashodno od rezultata koje budu ove dve najveće liste postigle. I tu onda možemo razvijati nekoliko hipoteza.

Ako budu blizu, onda sve ovo o čemu pričamo dobija na mnogo, mnogo većem značaju.

A ako bude velika razlika u korist jedne ili druge grupe, onda možemo imati neke scenarije koje smo imali, recimo, 90-ih, mada ja mislim da to neće biti izvodljivo u takvom da se brani izborna volja.

Ne na taj način, ako je velika razlika. Ali sa druge strane, ako je mala razlika, možemo imati celu onu dugoročnu situaciju koja može dugo trajati, a onda mediji su tu ključni.

Mislim, svi kažu: "Imamo društvene mreže, paćemo." Pa dobro, ako imamo društvene mreže, zašto onda nisu slobodni ovi, da kažemo, pre svega javni servis? Znači, da on ima veliki uticaj na glasače. Tako da sve te argumente koje koristi vladajuća strana o minimiziranju efekata nekih medija, ipak govori o tome da oni imaju veliki uticaj na društvo.

I ne samo informativni, nego očigledno da i modeli su održivi. Sad, ja to ne znam, pa, odnosno, pretpostavljam, pa da ne ulazim u ono što je, da kažemo, suština. Imajući sve u vidu, da li idemo u susret izbornoj noći kojaće doneti određenu vrstu rešenja, ili je verovatnije daće ona doneti ulazak u novi krug krize, ili već novo poglavlje, ili u neku potpuno novu krizu?

Pa, s obzirom da ja ne radim kampanju ni za koga, pa ne moram da kažem da su ovo sudnji i odsudni izbori, oni imaju izuzetno veliku važnost. Ali ipak smo mi svi živi stvorovi, da kažemo, i posle tih izbora, kakvi god da budu, postojaće neki život. Znači, previše pritiska koji namećemo sami sebi, najbolje je da ga na neki način sebi olakšamo tako štoćemo izaći na biralište i zaokružiti naš izbor.

I eto, mi smo, mi smo uradili ono što je u našoj moći kao obični građani. A posle toga, u zavisnosti od ovih rezultata, mislim, kriza je permanentna, jer postoji realno kriza u društvu.

Nije da je ova sada što se dešava odjednom palo s neba, da, da. Ne, zaista postoji, jer ovakav model, ovako koruptivan, je, ja mislim da je problem i za vladajuću stranku, generalno gledano.

Ali za društvo je problem. I onda, mladi su upravo to i pokrenuli, jer oni ne vide, oni ne mogu u stvari da nađu ulogu za sebe u tom društvu budućnosti, ako društvo bude isto kao što je sada.

Mislim daće, u zavisnosti od ovih rezultata, kriza koja se nastavlja, imati različit intenzitet.

I naravno, medijiće tu ga prikazati na jedan ili drugi način. Ali ono što nas čeka svakako, a to je, mislim da je jedino izvesno, da mićemo biti u kampanji izbornoj, sa svim ovim što gledamo i sa svim detaljima koji mogu biti malo drugačiji, sledećih nekoliko meseci. Znači, do Nove godine sigurno, a zbog ovoga dešavanja na gradu, odnosno u gradu Beogradu, verovatnoće se i to nastaviti.

S tim što postoji, kažem opet, zavisnosti od tih rezultata kakvi budu bili, onda postoje različite projekcije. Da liće se onda raspisivati dodatni lokalni izbori, pošto vlast ima ideju, ona voli da ih razbija da bi kontrolisala manji, manji broj lokalnih samouprava.

Znači, ako su na svim mestima kada bi bilo, onda je teže za kontrolu. Tako je, već smo uzimali sve te lokalne izbore kao, kao, primer, je l' tako? Tako je, tako je.

I onda može i tu da se pojavi iduće godine, s obzirom da smo imali te tvrdnje bivšeg predsednika da on želi da smeni određene kadrove, ali ih može smenjivati na način da opet pravi kampanju raspuštanjem određenog broja lokalnih samouprava, gde on može uzeti, recimo, pet gde su dobri, jednu gde je diskutabilno, pa konstantno imati kampanju. Ja mislim da je to jedino izvesno. A društveni problemi, trebaće im vremena da se reši, ali na kraju krajeva, zaista moram reći, ide se dalje.

I ja mislim da svako ko se zalaže za neke ideje, kakvi god bili rezultati, on i dalje ostaje pri tim idejama.

Nema mesta apatiji ili nekoj demotivizaciji, jer je ovo u pitanju proces.

I on se odnosi samo na ovo što sam rekao na početku, da li ljudi hoće da ostane isto ovako kako jeste, ili hoće nešto da promene. I ja mislim da je to glavna dilema u ovim, ovim danima, da kažemo.

Hvala vam za ovaj pregled. Naravno, čini se daćemo imati povoda i da se ponovo vidimo i da

razgovaramo o razvoju situacije. Hvala za vreme ovoga jutra za gledaoce N1.

Datum: 11.10.2026
Medij: Prva televizija
Emisija: Jutro/Prva TV
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 05:55:00	360:00
Prilog	11.10.2026 09:31:00	44:00

Naslov: Gosti-Dražen Živković, Milomir Marić, Miloš Garić

Pogledaj video prilog

REM, medijske prijave i pritisci na televizije; Dražen o medijskoj situaciji i plenumima; Prognoze izbornog rezultata i meta Vučić

Tačno 2 nedelje do izbora, kakav izbor je pred nama, kakva je medijska predizborna slika, pitamo urednika informativnog programa Prve televizije u Crnoj Gori, Dražena Živkovića, novinara i autoraćirilice Milomira Marića, i člana Saveta REM-a Miloša Garića. Dobro jutro, dobro došli, vi ste ovde u studiju, Dražen nam je na linku. Dražene, dobro jutro i vama, hvala vam što govorite za naš program.

Hajde, Dražene, pre nego što počnem ja razgovor ovde sa gostima koji su u studiju, da mi vi kažete kako vama trenutno izgleda naša politička situacija, šta vam je razbistrilo vodu, ako je bila zamućena u bilo kom smislu, u prethodnih, recimo, 7 dana. Šta ste videli, saznali, što niste znali?

Dobro jutro, pozdrav za vas, vaše goste u studiju i za sve vaše gledaoce.

Jeste da je kišan i tmuran dan, ali što se mene lično tiče, ja već 2 godine—meni je voda bistra, ova politička u Srbiji—tako da mi je i prije 2 godine bilo sve jasno, a nadam se da u ovih 2 godine, a pogotovo od kad je krenula ova kampanja, ovaj, za izbore 25. oktobra, da nema više građanina Srbije bilo gdje da živi a da mu nije potpuno postalo sve jasno. Onog momenta kada na jednoj strani imate Mila Đukanovića, Aljbina Kurtija, Andreja Plenkovića, politički vrh Sarajeva, a sa druge strane imate srpski narod u Republici Srpskoj i srpski narod u Crnoj Gori, i Srbe u Srbiji, onda vam je apsolutno izbor više nego jednostavan, izbor više nego lak, tako da samo treba gledati ko su oni, ovaj, koji napadaju danas Srbiju i Vučića, a ko ga brani. A ako ga brani narod u Republici Srpskoj, srpski narod u Crnoj Gori, narod u Srbiji, onda je potpuno jasno ko je na pravoj strani istorije, a potpuni su jasni, što bi rekli, politički poduhvati svih onih koji pokušavaju, ne ovih zadnjih 2 godine, nego pokušavaju makar jednu deceniju, ovu zadnju od 2012, ajde da budemo precizniji, s obzirom da su Đukanović i ekipa oko Đukanovića vladali i upravljali direktno ili indirektno Srbijom od 2000.

do 2012. Jasan je njihov motiv, a isto je tako jasan motiv, ovaj, srpskoga naroda da odbrani svoju državu i svoje vođstvo. Mhm, da. Da li vas je nešto iznenadilo, recimo, u protekloj nedelji? Ovde je nama bilo i vrlo interesantno da čujemo i Ovu Vakića, koji jeste jedan od glavnih kandidata na studentskoj listi i svakako jedan od njihovih vođa, budući da je govorio o proteklom periodu, o protekle 2 godine, o svim njihovim skupovima, da nikada nije bio upitan, za razliku od drugih kandidata, poput, recimo, Mila Lompara, koji je izbačen sa te liste, koji je govorio na način da je izjednačio Alojzija Stepinca i vladiku Nikolaja. Takođe je rekao da je mislio da Kosov—da Srbija može bez Kosova, i da Srpska napredna stranka, prema njegovom mišljenju, vodi suviše etnocentričnu politiku koja podstiče srpsku megalomaniju. Pa, da mi niste rekli da je to rekao, ovaj, Jovo Bakić, mene to prvo ne iznenađuje, s obzirom da Jovo Bakić je na tim stavovima, ovaj, od kad ja znam za sebe, a znam dosta dugo. Ali da mi niste rekli da je to rekao Jovo Bakić, nego samo da ste citirali sve to što je rekao, ovaj, ja bih se zabrinuo i zamislio da li je to rekao ako imam ponuđene odgovore A, B i C, Đukanović, Plenković ili Kurti, ja bih odgovorio, sva 3 odgovora bih dao, ne bih nikog od njih isključio, pa valjda vam je i to jasno, da apsolutno nema nikakve razlike između stavova i svega onoga što govori Ovo Bakić, i istih tih stavova koje saopštavaju Milo Đukanović, Andrej Plenković i Aljbin Kurti, da je potpuno znak jednakosti, onda vam je potpuno jasno čiji je eksponent Jovo Bakić, koji je možda, evo, mi ne znamo, s obzirom da ljudi sa te studentske liste, odnosno oni koji stoje iza nje, kažu da je Ilija Srdanović samo jedan od njih, što znači da je i Ovo Bakić jedan od njih, pa je možda i Ovo Bakić u stvari pravi kandidat za premijera Srbije. Možda bi on bio taj koji bi se izrodio nakon nekih hipotetičkih izbora 25. oktobra, da u stvari on bude i negde on, verovatno, projektovan kao lider tog samog pokreta, i onda mene apsolutno ne iznenađuje, mislim da ne iznenađuje više apsolutno nikoga, a ja vam opet kažem, uporedite, a vrlo je jednostavno, danas je tehnologija toliko napredovala, uporedite samo izjave Mila Đukanovića, Andreja Plenkovića, Aljbina Kurtija i Ova Bakića, ako budete našli da postoji jedna jedina razlika u tim izjavama, ja sam spreman da se istog momenta više ne bavim ovim poslom kojim se bavim već više od 2 decenije. Tako da vam je i to samo, ovaj, dokaz i prilog tvrdnji da iza studentske liste, između ostalog, ovaj, stoje ova 3, ovaj, regionalna predsjednika ili regionalna lidera, pod znacima navoda, koji svoje neuspjehe pokušavaju da pravdaju, tako, time štoće rušiti Srbiju i gurnuti Srbiju u blato, da se svi zajedno valjamo u ovoj balkanskoj žabokrečeni, s obzirom da je Srbija u ovih poslednjih deceniju i po ipak odmakla po svim pitanjima u odnosu na i Crnu Goru i Hrvatsku koja je članica Evropske unije uveliko, a da ne pričamo o Kosovu i Metohiji koji je iza mene, a mislim i iza svih građana Srbije, sastavni dio, ovaj, Srbije, južna srpska pokrajina.

Tako da, ako ima nekog koga je iznenadio i Ovo Bakić, ja tome predlažem da odmah podsjeti nekog neuropsihijatra, ovaj, da ga dobro pregleda, jer taj nije za život. Hvala vam.

Ostanite uz nas, naravno, vratićemo se na vas, Dražene. Gospodine Mariću, šta—je li vas nešto

iznenadilo u ovoj protekloj nedelji? Ništa me nije iznenadilo, ovde ljudi imaju slabo pamćenje, oni se ne sjećaju Jove Bakića kad je sa Borkom Stefanovićem, pre nekoliko godina, osnovao neku marksističko-lenjeničku stranku, i da su dobili manje od 0,1 na izborima. To je bilo vreme kad je Cipras, sa levičarskim stavovima, pobedio u Grčkoj, kad je rekao: "Nećemo da plaćamo kolonijalistima, Nemcima, dugove, mićemo da vratimo drahmu." To je bilo to. I u vreme kad je Kurti pobedio na izborima na Kosovu. On je neobična figura, jer je njemu ujak mitropolita Amfilohije, to je čuvena porodica Bakić, ima tu i heroja u Crnoj Gori, ali on ne liči ni na koga.

Najviše se obrukao sa ovom izjavom da su i Nikolaj Velimirović i Stepinac bili fašisti, da tu nema neke razlike. To je tipična komunistička propaganda koja je bila 50 godina u ono vreme, da je Stepinac i Nikolaj Velimirović isto, da je ratni zločinac. Ja, ako je neki mali doprinos moj, kad sam se bavio radoznalo istorijom, našao sam dosije u Gestapou Nikolaja Velimirovića, i oni o njemu govore kao najvećem protivniku nemačke okupacije za vreme rata. Ja nekako mislim da je izlišno uopšte to objašnjavati. U manastiru Ljubostinja. I oni njega tretiraju kao najopasnijeg čoveka. On i patrijarh su prebačeni u Dahau. I ovo šta oni njega napadaju, to je neka—jedan pasos, gde on gleda kroz prozor i razočaran piše o svom vremenu.

To nije on čak ni na nijednoj svojoj— Ali da ne mislite da malo previše vremena potrošimo na objašnjenje, ja mislim da građani Srbije vrlo dobro znaju. To je bio veliki čovek, svetski čovek, koji je vodio srpsku propagandu u vreme Prvog svetskog rata.

Bio je na doktoratu na Oksfordu. Bio je najbolji prijatelj kanclerberijskog nadbiskupa.

Veliki čovek. On je sve te Engleskinje, Škotlađanke, sa svojom pričom doveo da budu srpske bolničarke. On nije nikakav nacionalista. On je bio prijatelj sa Tagoreom.

On je doveo Tagorea da drži predavanja. Ali mene još zanima kakoće oni ljudi koji kažu da su nacionalno opredeljeni, recimo, glasati za tu listu, ako im Jovo Bakic sa te liste to poručuje, ako im Jovo Bakić govori da je mislio da Srbija može bez Kosova.

Dakle, kakoće, recimo, Miloš Jovanović, koji kaže da hoće sa njima posle izbora da sarađuje, kakoće on da uđe u tu koloniju? Miloš Jovanović je bio zamenik Samardžića kad je bio zadužen za Kosovo. I za vreme martovskih pogroma, i za vreme gubitka Kosova i nezavisnosti.

I sad, ako Miloš sad, koji u vreme kad Kosovo nije bilo nezavisno, nije mogao da odbrani Kosovo, ne znam kakoće sad to— Nije ni sada. Za nas nije ni sada, da. Za nas nije ni sada Kosovo nezavisno.

Samo sam to htela da podcrtam. To je za mene— Ne, moždaće onom perorezom, kao što je krenuo da osvoji aerodrom sa perorezom, on je nosio neki perorez, da zatvori ekspo izgradnju i da zatvori aerodrom.

Da, da. Miloše, kako vama izgleda trenutno naše—vi ste se bavili, ajde, možda odmah to na početku ove nedelje, imali ste sednice Savet REM-a, imao je sednice, po ovim pritužbama koje su stigle. Ja ovde moram da kažem da sam prošle nedelje probala ovde da dovedem predstavnika studentske liste, Dejana Šoškića. Rekli su mi da je on zauzet, veoma, i da ne može da dođe. Ove nedelje sam probala Iliju Srdanovića, poslali smo poziv, videće naši gledaoci. Njihov odgovor takođe glasi da je on veoma zauzet i da ne može.

Ja sam ponudila danas da dođe, juče u 10, ili danas u 10 sati, uživo emisija, samo on i ja u studiju.

Kako ja da obezbedim prisustvo studentske liste kada su oni veoma zauzeti?

Ne, prvo— Kada su oni veoma zauzeti. Srdanović. Nema ga.

Kako je vetiran? Nema ga 7 dana, nestao. Niko ne zna gde je.

Čak oni ljudi su isti, ja sam pitao te ljude, poznajem iz nekih prošlih života, čovek je nestao.

Meni su odgovorili da je veoma zauzet, videće glas. Ali ne znamo da li je na—ako je na slobodi, to neka namigne, ako ga neko snimi, da znamo da nije otet. Ko zna, ili na nekom specijalnom— Kakoćete vi ceniti, evo, vidimo taj odgovor sada, to što ja nisam uspela da njih dovedem u emisiju, iako sam im najpre ponudila u duel, pa onda ponudila sami da dođu. Neće ništa, zauzeti su i nemaju vremena. Jesam li tu kriva ja što oni nisu prisutni, ili ipak ne?

Niste krivi, naravno. Vi ste svoj deo posla uradili, vi ste pozvali sagovornika kog ste hteli da ugostite ovde i da razgovarate sa njim, a sad što je on odbio i što ne želi da govori, ili zato što nije trenutno možda siguran u sebe, ili iz bilo kog drugog razloga, da može da izađe ovde pred novinara, voditelja, pred kameru, i da odgovara na pitanja na koja bi trebalo i moralo da odgovara u jeku predizborne kampanje, na sva ona najozbiljnija politička pitanja kojom bi trebalo kao politička organizacija da se bavi, ako želi da ponudi građanima Srbije nešto ozbiljno i odgovorno. Ako vi ne možete da dobijete sagovornika, a zovete ga više puta, onda ste vi svoj posao uradili kao novinar, profesionalno, vrlo, i po zakonu. I oko toga nema dileme. I tu REM, regulatorno telo za elektronske medije, nema nikakav posao

da vama sada sudi, presuđuje ili bilo šta, po bilo kojoj prijavi, iako takvih prijava ima. Protiv mnogih medija prethodnih dana došlo je desetine prijava, raznoraznih udruženja, centara koja se bave istraživanjem medija i ostalim.

Čak pojedini članovi Saveta REM-a su se uključili u to da pojedine medije direktno prozivaju i bave se njima na način, tako što žele da sprovode tu neku svoju pravdu na jedan način koji nije priličan baš Savetu REM-a, u tom smislu da član Saveta i sudi i presuđuje i tuži sve po onom starom sistemu: kadijat tuži, kadijat sudi.

To nije nešto što je uobičajeno, ali stoji i to u zakonu kao mogućnost. Dakle, u ovom slučaju vi ste oko toga skroz u redu. I ja predlažem, zaista, i preporučujem svakoj televizijskoj stanici, svim urednicima, svim novinarima koji se bave političkom kampanjom, političkim temama, predizbornom kampanjom, da na taj način postupe, jer onda su oni uradili svoj deo posla.

A uređivačka politika je slobodna, sloboda medija je slobodna, sloboda javne reči je slobodna, i mi to ne smemo da dozvolimo da bilo ko ugrozi, pa makar i neki ljudi koji sede u članstvu Saveta REM-a, koji sebi daju za pravo da tumače zakon na način prekih sudova i neke revolucionarne pravde iz 1945.

godine, sve po uzoru na ovo što smo malopre čuli od kolege Marića, kako se tada udaralo na stubove srpstva, na srpski identitet, pre svega. Nije zbog toga čudo što se ovo danas zbiva, jer to jeste jedna nit koja se proteže kroz decenije unazad. U suštini, svega ovoga jeste pokušaj udara na identitet srpskog naroda, srpskog društva. Jer ako udarate na crkvu, ako hapsite u Drugom svetskom ratu patrijarha i najveće velikodostojnike Srpske pravoslavne crkve, a to isto radite danas, na malo drugačiji, zavijeniji način, to je onda ista politika koja se sprovodi. I neko ovde hoće— Znači, i nacisti i komunisti su isto radili. Pa evo, kada sad— Pa taj isti Jovo Bakić je rekao za patrijarha da je profit, je l' tako ga zove? Pa da, ali imali smo situaciju da je i od nekih funkcionera Evropske unije stizalo slično, od napada na Srpsku pravoslavnu crkvu na velikodostojnike Srpske pravoslavne crkve.

Podržava se politika, pre svega onih ekstremista, najvećih na ovom našem prostoru, na Kosovu, i meto ih i kada se zabranjuje patrijarhu tamo da dođe, ili kada se želi da se otme srpska imovina, imovina Srpske pravoslavne crkve. Dakle, mi imamo istu politiku na delu koja sada nije više tako ogoljena kao što je bila u vreme nacističke Nemačke, ali je— Ali je u suštini isto tako.

Ali je u suštini isto tako. Tako je. U Crnoj Gori— I Bosni i Hercegovini ima ideju da bude bosanska pravoslavna crkva. Jeste.

I ovo— i zašto to spominjem? Zato što zaista smatram da ovo što je malopre kolega Marić govorio ima razloga da se čuje. Mislim da ne znaju to ljudi u Srbiji na dovoljno dobar način, ili bar ne svi, sigurno. Jer to je ono što se sada i kroz medije dešava.

To je isti pokušaj da se kroz medije stvara jedna nova svest srpskog čoveka, građanina Srbije, kako god to da nazovete. Zato jeste udar na REM, ovako veliki, ovako snažan, da bi se preko elektronskih medija ostvarivao taj uticaj na građane Srbije, na svest ljudi u Srbiji.

Jer onda, ako imate ljude koji su izašli iz okvira sopstvenog identiteta, ako oni počnu da sumnjaju u sebe i da veruju u neke nametnute spoljne stvari, e onda vi možete takvog čoveka da ubedite da on treba da ruši svoju državu, da odustaje od nacionalnih interesa, da čini sve ono što je zapravo u interesu nekih drugih, a ne njegovog društva, i ne njegove države, i ne njegovog naroda. I onda se on čak obračunava sa sopstvenim narodom. Onda on čak prezire i sa gađenjem gleda na sopstveni narod.

I meni to, u stvari, u celoj ovoj priči najviše i smeta, kada vidim ljude na nekim odgovornim mestima, kao što sada imam priliku, nažalost, da učestvujem u radu Saveta REM-a, i da tamo gledam ljude koji hoće da zatvaraju medije, da budu cenzori, da budu oni kojiće da ukidaju, zabranjuju, preko noći— Ali samo jedne, a druge— Odmah sve. Ne, ne, da vam kažem pravo, na toj sednici— Na toj sednici u petak— Na toj sednici u petak— Politički ne odgovaraju, da. Na toj sednici u petak, šta sam ja čuo u razgovoru sa jednom grupom članova Saveta REM-a, to je zaprepašćujuće bilo.

Oni su hteli tog dana da zatvore pet televizijskih stanica u Srbiji. Tog dana.

Tog dana. Trebalo je da bude zatvoreno ne samo televizija Informer, nego i vaša televizija, televizija B92, da, da, K1. Dakle, mi smo bili u situaciji da se tamo govori o nečemu što je potpuno neverovatna stvar, da ljudi toliko sebi daju za pravo da insistiraju da se— bilo je prvo, počeli su od 8 dana, pa su na kraju spustili, ajde makar 1 dan, ali da se zatvori televizija, da bude crn ekran. Njima je bitno bilo da se ekrani zacrne.

E, to je ono što zaista može sve nas prilično da uplaši, kada takvu situaciju imate, i kada vidite da ljudi koji su već u nekim godinama, koji imaju neke svoje karijere, koji bi trebalo da su odgovorni, ozbiljni ljudi, intelektualci, kako sebe vole da nazivaju, toliko ne prezaju, nego da odmah, preko noći, sa najdrastičnijim merama izlaze, iako je bilo potpuno negde normalno da mi krenemo da razgovaramo o

nečemu što bi pre svega bila poruka medijima, što smo počeli da se bavimo time, da razgovaramo, da ukazujemo na propuste, na izlaženje iz okvira zakona, na one prekršaje koji su vidljivi i koji su sada negde i proizvod nečega što je kontinuitet u tom nekom Savetu REM-a koji nije postojao 2 godine, pa se onda i u medijskom prostoru desilo da dođe do izlaženja iz zakonskih tih okvira. Ali znate, mi ne možemo preko noći tako da radimo tim prekim sudom, da donosimo neku revolucionarnu pravdu u ime nekog dela javnosti koju oni zastupaju. Ne zastupajući čitavu javnost u Srbiji, nego govore u ime nekog dela javnosti za koga oni kažu da je demokratski. E, to je još gore od svega.

Ali evo, recimo, ako je neka nova ideja, oni treba da obećavaju više slobode, više tolerancije, jer je to neka buduća Srbija. A ovi kažu: manje. Mićemo da zabranjujemo, mićemo da gonimo. Ali mi smo ovde imali situaciju nezavisnih medija.

Nije ovo prvi put. Kad je B92 bio kao simbol nezavisnog novinarstva, jedina istina, svi drugi su režimski. Čitave serije su bile emisija na B92, i to se razumelo kao vrhunac novinarstva, da su Srbi na Kosovu skupi. I da su sve kriminalci.

I to je bila čitava serija da treba prekinuti pomoć Srbima na Kosovu, jer su oni kriminalci, oni troše pare.

I da, tad je bila jedna klima, posle prvih sporazuma sa Albancima na nagovor Evropske unije, kao obećali su: ako vi priznate Kosovo, Srbijaće odmah da uđe u Evropsku uniju. Čak su neki— To je bilo ono vreme 2004, 2005, 2006, je l'? Jeste, ali bilo je toga. Uoči proglašenja nezavisnosti.

Mi imamo situaciju, oni sad baštine, na primer, Zorana Đinđića. Oni su najveći neprijatelji Zorana Đinđića bili. Oni su napravili sačekuše. Gde god je on putovao po inostranstvu, ja ne mogu da zaboravim, jedna scena, on je obratio se američkim novinama u Vašingtonu, u vreme kad ga je primio Džordž Buš, mlađi predsednik Amerike, kad su otpisani dugovi Srbije, odnosno, nije se on baš najbolje snašao, jer je Buš pitao Koštunicu: šta mogu da uradim za Srbe?

On nije znao šta da odgovori. Nije spreman bio. Ovaj kaže: hoćemo da otpišemo dugove.

Još je Đinđić rekao: mene ne interesuju Titovi i Miloševićevi dugovi.

Pitao ga je Buš: pa kući? Hoće, ali oni njega čekaju. Znači, to ništa nije važno.

Oni njega čekaju da liće— jedino pitanje: da liće B92 da dobije nacionalnu frekventnost.

Zoran Đinđić je u sred Vašingtona rekao: ako ima neko neke zasluge za 5.

oktobar i za srpsku revoluciju, daćemo im ordenje. Ali određivaćemo nacionalne frekvencije isključivo profesionalnim medijima gde rade novinari. Da, da.

Dobro, sećamo se— Mi imamo i sad situaciju da najveći vrhunac tog nezavisnog novinarstva, to su dve stanice gde ne rade novinari. Recimo, prvi, ovi svi što rade na N1. Svi su radili sa mnom na BKT televiziji. Ja ih pamtim kao novinare. A i Žaklina, i Božić, i Nataša, i Jovanović, svi su, Tanja Veselina, to su sve bili vrhunski novinari. Ja ih pamtim tako.

U kakvoj su oni sad službi? Ja to ne znam. Ja ne znam šta je njima obećano.

Ja mogu da razumem one otporaše. To su bili klinci kao i ovi sad, i njima su obećali čuda, a oni su nešto dobili. Oni su dobili jedno ostrvo na Maldivima.

I tamo sad organizuju te švalerske ture za naše tajkune. Ja mogu da razumem, to je njima njihova borba dala. Ali ja ne znam šta je ovima obećano za rušenje Srbije.

Ono što jeste interesantno, to je to propagiranje jednoumlja. Da otvoreno se propagira jednoumlje, i čak se na meti veoma žestokih udara nalaze oni na njihovoj strani koji nešto drugačije kažu.

Evo, recimo, da li ima više laži na Informeru ili na N1? Oni svakog dana, ja ne znam koliko prijava protiv Vučićevića imaju, jednu informaciju koju je Vučićević saopštio, nisu demantovali.

A svakog dana demantujemo sve što se pojavi na N1. Ja sam imao, ja sam naseo na te priče. Jedanput ja izlazim, i koleginica Katarina Košar ne može da veruje da sam izašao bez jakne, bez— kaže: izvinite, a zašto ste vi ovako izašli?

Pa kažem: gledao sam vremensku prognozu na N1, i tamo kažu da je lepo vreme.

Znači, ne smemo verovati. Evo, sad pada kiša u Beogradu, i na svim medijima.

Pustite N1, greje sunce. I, kaže, približava se njihova pobeda.

Oni odgovaraju luksemburškom regulatoru. Možda je u Luksemburgu lepo vreme.

Da, to je tačno. Verovatno u Sarajevu. Ja bih rekao da je to— Jer oni ne priznaju— Zašto oni toliko— To jeste interesantno. Šta vi mislite, evo sad medijski vas pitam, zašto se oni— je njima toliki problem da ovde budu registrovani? Videli smo da je vlasnik valjda tražio da dobije dozvolu našeg REM-a, a oni kažu: nikako to ne dolazi u obzir.

Oni ne znaju o Srbiju, ne priznaju. Od početka. Pre svega je ovo jedan od glavnih razloga—

Naslov: Gosti-Dražen Živković, Milomir Marić, Miloš Garić

Pogledaj video prilog

Neprijateljska zemlja Srbija koju treba srušiti. Institucija, tako je, institucija države Srbije, negiranje potpuno postojanje državnih institucija s jedne strane.

S druge strane, pokušavanje izbegavanja odgovornosti. Jer bi morali da odgovaraju onda pred, je l' da, institucijama u Srbiji, između ostalog i pred regulatornim telom.

Ja sam razgovarao pre nekoliko dana sa glavnim urednikom N1 televizije na tom sastanku, kada smo imali— i kada smo pozvali sve glavne urednike i direktore da razgovaramo, sada, o ovoj predizbornoj kampanji i obavezama medija. I bio je gospodin Šovljanski. Ja sam ga upravo pitao to pitanje: zašto on ima nešto protiv toga da se njegova televizija registruje i da bude sada odgovorna pred regulatornim telom u Beogradu? Baš me zanima šta je odgovor. U Srbiji.

Nije hteo da mi odgovori na to pitanje, odbijao je uporno, govoreći o tome da je neko zloupotrebio njegovu ličnu kartu. Iako ga ja to nisam pitao. Ja sam njega pitao za njegov lični stav, da li je on za to ili je protiv toga. Do kraja je pokušao da izbegne odgovor na to pitanje, zato što očigledno— Dobro, to sa ličnom kartom, toće pretpostavljam da razreši svašta vlasti. Očigledno želi da upravo uradi to, da televizija N1 ostane tamo pred luksemburškim regulatorom, da je nadležan za nju, a ne u Beogradu. Iako rade u Beogradu, proizvode program u Beogradu, svi su ovde, uzimaju ovde i od komercijalnih programa novac.

Dakle, nema ni jednog jedinog razloga da se okreću ka Luksemburgu i da na taj način budu u povlašćenom položaju u odnosu na sve ostale televizijske stanice u Srbiji, sve ostale voditelje, novinare, urednike i tako dalje. Mislim, to je nekorektno. I mene zaprepašćuje da pojedini članovi Saveta podržavaju takav njegov stav, poput Dubravke Valić Nedeljković, Rodoljuba Šabića, koji su skočili na pomen samom mogućnosti da se N1 i NOVS registruju u našem REM-u.

Da, to je tek ono što vam govori zapravo o čitavoj pozadini te priče, koja očigledno nije dobra.

Evo, ni u jednoj demokratskoj evropskoj zemlji ne postoje mediji koji su van zakona.

Jedino da su oni okupacioni mediji ovde. Evo, i sada kažu: hoće, kaže, može novi urednik. Kažu: može novi urednik, ali posle izbora.

Ali pre izbora ne može. Ne žele da prihvate novog urednika, iako im je taj urednik juče objasnio da je njega i Šolak zvao da dođe da bude urednik tog istog portala pre nekoliko godina.

Iako im je on objasnio i to da je trebalo on da zapravo, kad je formiran, kad je nastao taj portal, da bude glavni urednik. Međutim, oni kažu: nećemo novog urednika do izbora, nećemo.

Posle izboraćemo videti. Znači, oni su isterali Branislava Sadovara, čoveka koji ima svetsku reputaciju na CNN-u, čovek koji je osnovao N1, i koji im je govorio, kao iskusan čovek, da ne može takav medij. On je radio na ozbiljnim medijima. Oni su ga isterali.

I kad se on vratio na neku funkciju, oni njega ne priznaju. Znate šta je tu još bitno?

Mi smo u prethodnih 10 godina zaista toliko toga učinili u tom našem pokušaju približavanja Evropskoj uniji. I u medijskom prostoru je tu punourađeno.

U oblasti medijskih zakona, zaistaurađeno sve. Svi zahtevi koji su stizali iz Brisela, iz svih tih zapadnih velikih tela koja se bave uređenjem ovde društva našeg, i dati toliko veliki uticaj nevladinom sektoru, da mi sada u medijima zapravo više i nemamo nikakav uticaj države, ni na koji način, pa čak i u onim delovima gde država mora da ima kontrolu i uticaj, jer ovde se pojavljuju stvari koje su antidržavnog karaktera. Da, ali zanimljivo je da oni stalno govore o institucijama, o funkcionisanju institucija u Srbiji, a kad reknu da se oni registruju da budu— E pa to sam sad hteo da kažem.

I oni, uprkos tome, predsednik države nije nadležan, nego je nadležan neki baštovan, neki u američkoj, u dvorištu američke ambasade, ne znam, bilo ko. To je suština te priče, zapravo.

Oni žele da rade i da funkcionišu po nekim sopstvenim pravilima. Dakle, ne ni po tim zakonima koje su oni zahtevali da budu takvi. I oni ih kreirali, i oni ih na neki način i pisali, i ova država prihvatila, u nameri da učini te ustupke, da otvori taj prostor. Ko je pisao zakone?

Pisale su nevladine organizacije. Pa da, zato što je to, eto, ostavljeno njima da se bave time.

Pa zato smo mi danas u situaciji ovoj kakvoj jesmo, u regulatornom telu za elektronske medije.

Zato što je tu potpuno uticaj preuzet od strane nevladinih udruženja, koja imaju neke svoje agende, očigledno, koja su došli tu da zatvaraju medije. E, to je sada taj problem. I zatoćete sada sledećih dana imati priliku da čujete veliku poviku od tih ljudi, od Rodoljuba Šabića, pre svega, i Dubravke Valić Nedeljković, kojiće napadati sve nas koji smo protiv zatvaranja medija. Jer oniće biti uporni da zatvaraju medije svaki dan. Na jedan dan, tri dana, pet dana, osam dana, dok ne bi došli vrlo brzo do toga da ih zatvaraju trajno. I to je ta ideja. Ja sam se čudio da vam kažem.

Iskreno. Niko od nas nije rekao da ih treba zatvarati.

Zašto da se zatvaraju mediji? Pa bilo koji mediji— Niko ne treba da postoji što više medija.

Naravno. Pa ja sam, evo, nedavno bio na NOVS gostovanju, oni su se iznenadili malo kad sam ja prihvatio taj poziv. Pa zašto da ne? Zato što ja nemam od čega da bežim, od bilo kakvog odgovora na bilo koje pitanje. E, a u drugom slučaju, taj dnevnik baš jedino nije okačen na YouTube njihov kanal, jer im očigledno nije odgovaralo to kako sam ja tamo govorio i šta sam rekao. E sad, to je već deo njihovog obraza, kakoće oni da se postave za dalje.

Ali, naravno da mi treba da budemo otvoreni, da razgovaramo potpuno otvoreno o svim temama, na svakom mediju, i da nijednom mediju ne pretimo tek tako, nego da se postupa samo u okviru zakona, na interes medija i javnosti u Srbiji, a ne da REM bude sam za sebe nekakva inkvizicija, preki sud kojiće da preti, kojiće da kažnjava, kojiće da svakodnevno izlazi sa nekim— Dajte nam da vidimo kako Dražen vidi.

Da, da vidimo, da uključimo Dražena ovde. Dražene, kako vi vidite našu ovu medijsku situaciju pred izbore? Možda se bolje vidi iz Crne Gore. Možda se bolje vidi.

Iz daleka bolje vidi. Slažem se, da. Pa, s obzirom da se plenumi, ovaj, da pokušavaju plenumi da se pitaju, samo se sjetite šta se desilo posle 45. i 46.

godine, videćete, apsolutno copy-paste, udar na Srpsku pravoslavnu crkvu, zatvaranje, ovaj, svih onih koji ne misle, ovaj, kao oni koji su došli revolucijom na vlast, proganjanje, hapšenja, ubijanja, jahanja popova i svega ostaloga. Tako da ovo nije ništa inovativno.

Nije se niko sjetio nečega novoga. Sve ovo što slušamo, sve to negde su naši preci, ovaj, preživjeli posle 45. godine, ako su imali svoje mišljenje, naravno, i ako se nisu slagali sa onima što je revolucija nama i borba donijela. Tako da, potpuno, što se mene lično tiče, apsolutno nisam živio u tom vremenu, ali sam pročitao dosta toga iz tog perioda, tako da očigledno je da se istorija na ovim prostorima svakih 50 i 60 godina ponavlja. Tako da su za to, ovaj, verovatno i napravljeni ovi plenumi, jer generacije koje su došle, sad mlađe, ne znaju ni šta su plenumi, ni šta se dešavalo, jer se vrlo malo čita, ili se rijetko čita. A ja bih samo napravio jednu digresiju, ovaj, vama kao mojoj koleginici. Očigledno ste pogriješili adresu kad ste uputili poziv gospodinu Srdanoviću ili Šoškiću. Valjda ste trebali prvo da pitate Đukanovića ili Kurtija. Do Plenkovićaćete teže, verovatno, doći da pitate njih, da li oni njima dozvoljavaju da, ovaj, imaju svoj stav i da ga iznesu. Jer očigledno da im još uvijek nisu saopštili šta treba da kažu u nekom momentu na nekoj drugoj televiziji koja nije pod njihovom kontrolom i patronatom. Tako da, sledeći put, pošaljite mail ili Đukanoviću ili Kurtiju, pa probajte preko njih da dođete do nekog od ovih sa studentske liste. Evo, videli smo sada to kad ste pomenuli, da je, recimo, Milo Lompar nazvan o tome kako ka njihovim ljudima, koji su do juče bili njihovi i koji su do juče bili savršeni, kako kreće taj brutalni napad. Sad smo videli da Vladimir Pavićević govori za Milo Lompara da je on izdajnik. Pa, vjerovatno jeste izdajnik u odnosu na politiku koju oni sprovode. Tako da, očigledno da Milu Lomparu tamo nije bilo mjesta od prvog dana.

Ali zašto se Milo Lompar gurao od prvog dana tamo? A i sam je bio svjestan i vidio je da to nije njegovo društvo, pa je počeo da priča tek onog momenta kad je, ovaj, izbačen, ovaj, iz cijele te priče. To je posebna tema i posebna priča. Ali nikoga mi nije žao da vam kažem nešto. Dvije godine su sasvim veliki period da svako može da se gleda iz svakog ugla, racionalno i trezveno, šta se dešava, i da donese sve moguće odluke.

Ali ja vam opet kažem, vraćam se na početak priče: ako vidite ko su ljudi koji napadaju Vučić i koji napadaju Srbiju, potpuno je prirodno i potpuno je logično da ja ništa ne znam o Vučiću, da ja treba da podržim Vučića i ono što on radi, jer ne mogu da budem u istom košu zajedno sa njegovim neprijateljima.

Isti oni koji su 2000. godine podržavali 5. oktobar, na čelu sa Milom Đukanovićem, isti ti danas podržavaju sve ovo što radi takozvana studentska lista, koja ima najmanje studenata ili nema uopšte studenata na svojoj listi. I jedna činjenica, takođe, koja je bitna: ova studentska lista u ovoj kampanji se pokušava negdje nametnuti kao jedina alternativa vlasti, kao oni su jedini sposobni da pobijede vlast. Samo ima jedna mala činjenica koja im ne ide u prilog, a koju, naravno, neće ponoviti nikad, nitiće se vratiti na to.

Poslednjih godinu dana je bilo 10 izbora lokalnih u Srbiji na kojima je učestvovala studentska lista.

Na tim izborima je rezultat 10 prema 0. I to u korist Vučića, naravno.

I to u momentu kad je ta studentska lista imala najveći medijski pik, najveći pik u narodu, najveću podršku, najveću sinhronizaciju, sve što je moglo da objedini, da homogenizuje u tom momentu tu studentsku listu, bilo je na njihovoj strani. S druge strane, sve je bilo u kontra, u kontra smjeru. I u takvim okolnostima, kad imate sve što vam ide u prilog, od geopolitičkih stvari do unutrašnjih, do onih lokalnih, vi ste izgubili glatko 10 prema 0.

I sad mene nekoće da ubijedi i da mi kaže kakoće, ovaj, 25. oktobra da se desi, jelte, neko čudo, i ondaće oni da pobijede. A imate 10:0 poraza u poslednjih godinu dana.

O tome se, naravno, ne priča, ali se govori: e, ja, mi smo jedina alternativa, i mi po prvi put idemo na izbore, mićemo da pobijedimo. Nije tačno. Ovo je jedna istina.

Ali oni kažu ovako, Dražene: ako mi pobedimo, izbori su dobri, izbori su regularni, sve je u redu.

Ako Aleksandar Vučić, Ujedinjena Srbija, ako pobedi ta lista, onda su izbori pokradeni i mi idemo na ulicu da to rušimo. Pa ja mislim, ja imam takav utisak da čak i da oni organizuju izbore, ali bukvalno da im se prepusti da sve organizuju izbore i da izgube te izbore, oni ih ne bi priznali.

Iako bi oni bili organizatori tih izbora, radili po pravilima koja oni žele i sve ostalog.

Znači, ovdje imamo autodestrukciju od samog početka. Njih izborni rezultat savršeno ne zanima, jer oni izborni rezultat znaju kao što ga svi znamo. Pitanje je samo kolikoće procenata, da liće biti 10, 15, 18 procenata razlike u korist Srpske napredne stranke i Ujedinjene Srbije u odnosu na njih. To je jedina nedoumica kojaće biti. Sve ostalo je apsolutno jasno, apsolutno je vidljivo, ko želi da vidi, racionalno je da se gleda. Pa evo, pogledajte vi, ko se bavi medijima, samo može da pogleda, iako to stvarno oduzima vrijeme i zatupljuje generalno čovjeka, ali samo pretrčite tokom dana, ovaj, njihove botovske profile na društvenim mrežama.

Tu je samo jedan, jedan narativ. Tu nema narativa o kampanji. Tu nema: mićemo, kad pobijedimo, da uradimo to, mićemo da uradimo ovo bolje, mićemo ovo bolje, mićemo da uradimo to, iskorijenićemo korupciju, kriminalćemo da potpuno uništimo i sve ostalo. Ne.

Tamo je jedan jedini narativ: otkad svane, dokle mrkne. Njima je samo jedini narativ: izbori.

Ako mi ne pobijedimo, izboriće biti pokradeni, pozivamo narod na ulicu, mi pobjeđujemo, sve ankete govore da mi pobjeđujemo i sve ostalo. Ankete su jedno. To je paralelni svijet i paralelni život. Ono je terenje nešto sasvim drugo. Neki od njihovih sada, pa prolaze kroz tog toplog zeca, kako se to kaže, neki od njih sada, neki od njihovih sada kažu: nije baš, ne pobeđujemo, moguće je da ne pobedimo, ali to ne sme da se kaže, zato što onda krene rafalna paljba.

Ali ako vidimo da je njihov jedini, njihova jedina meta jeste Aleksandar Vučić.

Dražene, kako vi to objašnjavate, šta on simbolizuje za njih? Pa, potpuno je, potpuno je jasno.

Simbolizuje on, Aleksandar Vučić, simbol pobjede i simbol jedinstva Srbije i Ujedinjene Srbije.

I srušiti taj simbol, pa evo, vidite, vratite se unazad, i prije nego što je napravljena studentska lista, koliko se puta pokušavalo, na svaku moguću krizu koja je bila u Srbiji. A da vam kažem nešto: mislim da svakog lidera u svijetu, u svom mandatu, jednom ili dva, zavisi koliko mandata odradi, zadesi najmanje po jedna kriza, bila vještačka, bila neka druga. Aleksandar Vučić je jedini čovjek na svijetu, a to samo hronološki posložite, koji je od 2012. godine do 2026.

godine, bukvalno na svaku godinu ili na svake dvije godine imao krize. Od 2012.

došli su na razorenu ekonomiju, opljačkanu, ovaj, kasu, pod jedan, pa su onda bile one poplave, pa je nakon toga, ovaj, bila ova Sava mala afera, navodna, pa je nakon toga bila migrantska kriza, pa je nakon toga bio Covid, pa je nakon toga počeo rat u Ukrajini, pa je nakon toga bilo ubistvo u Ribnikaru, u Duboni, pa je onda nakon toga bila ona strešnica, evo, samo osam koje sam ja uspio ovako u sekundi da pobrojim, osam raznoraznih afera, što afera vještačkih, što prirodnih nepogoda, što političkih izazvanih i motivisanih, da bukvalno na svakih godinu i po dana je bila po jedna kriza.

I taj čovjek je iz svih tih kriza uspijevao da izađe jači, da pobijedi na svim narednim, što lokalnim, što republičkim, što predsjedničkim izborima, i da ima sve veći broj glasova, a da Srbija za svo to vrijeme napreduje ekonomski, vojno i svakako drugačije. Je li vam sad jasno potpuno zbog čega je meta Aleksandar Vučić? Oni ne napadaju gospodina Macuta koji je premijer vlade.

Oni ne napadaju nijednog ministra, ni u kampanji, ni mimo kampanje. Jedini fokus napada je bio prvo kriminalizacija, pa dehumanizacija, pa sad ne znam ni ja šta sve ne. Samo jedan čovjek.

Target je samo jedan čovjek: hajmo da srušimo Vučića, i posle togaće, kao, navodno, da nastupi blagostanje.

A evo vam odgovor zbog čega Vučić: zbog svih ovih stvari, jer je uspio Srbiju i srpski brod da odvede u mirnu luku i da ona napreduje iz godinu u godinu, a da se suočava bukvalno na svakih godinu i po dana sa nekom od velikih kriza koje bi mnogo veće lidere i u mnogo manjim ili većim zemljama, ovaj, srušile, bar jedna od ovih kriza, a ne da ga učinile još jačim, učinile ga da ima još veći broj glasova nego što je imao na prethodnim izborima, i na ovim izborimaće da pobijedi sa tolikom razlikom daćemo svi mi koji vjerujemo Aleksandru Vučiću biti prijatno iznenađeni rezultatom tih izbora, jerćemo negdje misliti: pa možda nije tolika razlika, a u stvari stvarno i treba da bude tolika razlika, kad vidite kroz šta je sve

čovjek prošao, a vidite s druge strane ljude koji, između ostalog, evo, taj nosilac liste koji nikad se nije čuo za sve ove godine ili decenije, da progovori jednu riječ i da kaže da nešto nije dobro, ili čovjek koji je porijeklom iz Crne Gore iće u to 25 godina na asimilaciju srpskog naroda u Crnoj Gori, pa čak kad su bili ove velike litije 2020. kad je Srpska pravoslavna crkva napadnuta, ja nisam čuo za Iliju Srdanovića. Taj čovjek se nije tad oglasio i rekao: puna podrška našoj braći u Crnoj Gori, ili ne daj Bože da je došao, ovaj, da na neke litije da podrži, a između ostaloga, da ne budemo, ovaj, da budemo fer do kraja, ni Milo Lompar koji se predstavlja za Veliku srpsku nacionalistu nije bio, nije došao ni na jednim litijama, iako je porijeklom iz Crne Gore i odavde. Ali to je priča za neku drugu apsolutno temu.

Hvala, hvala, hvala mnogo, Dražene. Evo, dakle, da ovdje na pred kraj i vas pitam: šta mislite daće se dešavati 25. kad je riječ o izbornom rezultatu? Juče Filip Grbić, ovdje filozof, koji je pričao o tome kako su, pomenuo je iz ankete ovog jednog čoveka koji je rekao: ja nikada nisam glasao, nisam u prethodnim izbornim ciklusima glasao, ali ova deca, ovi studenti, oni su me probudili, jaću sada da glasam za Vučića. Pa je Filip Grbić rekao daće i on prvi put da na ovim izborima glasa za Aleksandra Vučića. Koliko je takvih, šta mislite? To sam znao.

Mnogi su, nešto se prelomilo u srpskom, ali oni shvataju, nije to obična pobuna, svaki vladar ima rok trajanja, i u našoj istoriji je tako bilo. Vučić je jedan od najdugovečnijih, bez obzira na rezultate koje je postigao. I sad, ljudi su shvatili da nije samo napadnut Vučić, nego i Srbija, i da ovakva uspešna Srbija ne odgovara. Uvek je slaba Srbija bila ideja i u Kraljevini Jugoslaviji i u Titovoj Jugoslaviji, i uvek velikosrpski hegemonizam, uvek Srbi su neki koji štrče i za međunarodnu zajednicu i za zemlje i narode u regionu. I ljudi su shvatili da su svi oni ugroženi sa ovim šta se dešava u Srbiji, i oni brane ne Vučića, oni brane Srbiju.

I rezultatće biti nešto sasvim suprotno od ovih anketa. Mada i Vučić pokušava da izbegne one rezultate koje ima, da bi i dalje mobilisao svoju stranku, jer mnogiće reći: pobeda je tu, ne moram ja ništa da uradim, može i bez... Dobro, ali on kaže: mora da bude ubedljiva pobeda, najubedljivija ikada. I da bude razlika milion glasova ili 10%, 20%, uvekće oni da nađu da im nešto smetaš. Da, da, da. Oni su već proglasili pobedu.

Hoću vas da, kad je riječ o tim medijima i ovim napadima, ono što je meni pred kraj, evo to da vas pitam, zanimljivo. Vidimo da sada i Zdravko Ponož govori drugačije nego što je govorio u prethodnom periodu i o toj studentskoj listi. Ne, on je ipak bio načelnik generalštaba, deo bio sistema i u ministarstvu spoljnih poslova. Da, da, videli smo da priča kako je to strani faktor, finansijski, optički. Oni su za početak uništili opoziciju u Srbiji. Da, dobro, oni su na to pristali sami u početku, a sada vidim da...

Niko od njih nije imao pretnju. Mi imamo jednu situaciju da svi koji su članovi delegacije u Savetu Evrope, kao da im je neko naredio, Borkom Stefanović, svi ovi članovi mnogih stranaka, morali su da podrže studentsku liju. Ali evo šta sam ja sad, na primjer, primetila: ovo za medije.

Sada je i Olja Bećković postalaćaci voditeljka, novinarka, zato što je u večerašnju emisiju pozvala Miloša Jovanovića, Zdravka Ponoša i ne znam ko je treći. Uglavnom, nije pozvala predstavnika valjda studentske liste. A ona ima, ima zasluge za narod. Ona je dovodila...

I sad kažu da je... Vidim da je jako žestoko napadaju. Ona je od svih nas ostvarila nešto nemoguće. Dovodila je te studente bez imena i prezimena, koji kažu: nemaju ni ime ni prezime, po enom Mio odlučio. E sad, za koga je ona to radila, ja to ne znam.

Ali to je izgledalo kao predstreljački stroj. Da nije Olje Bećković, mi bismo mislili da među njima ima pametne, pametne dece kojaće ne znam šta uraditi.

Treba deca da budu pametnija od nas. Piše da i nju treba zabraniti. Ali ona je dovela isključivo one koji ne znaju da beknu, koji ne znaju dve unakrst. E sad, po čijem zadatku ona to radila? Ja ne znam. Da, da, moramo da završavamo, probili smo mnogo, Miloše. Da. Pa dobro, evo, ja volim da ispoštujem apsolutno svog kolegu Marića, starijeg i iskusnijeg, i u svakom slučaju boljeg u ovom mom poslu.

Ja mogu samo da pokušam da budem blizu onoga što je on uradio u svojoj karijeri.

Ali evo, ajde, ako ima još minut, da kažem nešto šta mislim na ovu temu. Ono što je u vezi sa ovim stvarima, da se sada pojedinci malo hvataju otklon od studentske liste, ja mislim da je to pre svega iz nekog rezona političkog, da bi eventualno neki glas više dobili, jer je tu borba za cenzus grčevita.

I sad se traže svi načini ne bi li se preživelo u toj jednoj areni u kojoj za njih više nema mesta.

Jer im sad prete, ako ne pređu cenzus, daće ih juriti po ulicama. Pa to je, pa da, ali, ali ovaj...

Njihovi. Ipak, ja ne bih u njihove previše motive ulazio, nisu oni toliko bitni.

Ono što je bitno ovdje, bitno je da je centralna figura ove izborne kampanje Aleksandar Vučić, kao čovek koji jeste nosilac državne politike prethodnih 14 godina, jedan od naj, kako reče kolega Marić, dugovečnijih političara na prostoru Evrope, sigurno posle, ne znam, Helmuta Kola, Angele Merkel.

Ja ne znam da li je neko bio, neko bio duže od njega. Dakle, to govori o njegovom radu, o kvalitetu onoga što je uradio, o njegovoj politici. I on okuplja oko sebe značajan broj Srba, ogroman broj Srba, svih onih Srba koji u sebi nose otpor i prkos prema onome što se događa, prema svim tim pritiscima, ucenama i pokušajima da se Srbija destabilizuje, da se Srbija slomi i da se Srbija vrati u neka vremena kad nije mogla da odlučuje o svojoj sudbini. I to je ovde ono što nas deli.

Postoji jedna grupa ljudi koja nudi jednu politiku koja je pre svega kompleks inferiornosti, slugeranjstva, podaništva prema svemu onome što je uticajno i moćno na zapadu, iz međunarodnog prostora, a ovde na našem prostoru nude jednu superiornost, lažni elitizam, dominaciju prema sopstvenim sunarodnicima, prema svima onima koji ne misle kao oni, ne poštujući ih, potcenjujući ih, degradirajući, poništavajući na svaki mogući način. I to je ono što svi mi vidimo. To je ta politika za koju ja sam siguran u Srbiji ne sme da bude mesta i koju ljudi i građani Srbije u ogromnoj meri prepoznaju i neće joj dati poverenje, jer to je neodgovornost jedna i poruka da kada bi se eventualno došlo do toga da ti ljudi odlučuju o sudbini ove zemlje, možemo sa mnogo strahovanja onda o tome da razmišljamo šta bi i kako bi se dalje sudbina Srbije razvijala. Mnogo vam hvala što ste bili ovde danas.

Idemo brzo na pauzu, pa nastavljamo emisiju. Ostanite uz nas.

Datum: 11.10.2026
Medij: Radio Beograd 1
Emisija: Novosti dana
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 15:00:00	120:00
Prilog	11.10.2026 15:15:00	0:44

Naslov: Tehnološki sajam

Pogledaj video prilog

682

Srbija produžava prijave za JTEX Global

Rok za prijavljivanje srpskih kompanija za učešće na međunarodnom tehnološkom sajmu JTEX Global 2026, kojiće biti održan od 8. do 11. decembra u Dubaiju, produžen je do 16. oktobra, objavila je Razvojna agencija Srbije.

Prvobitni rok je bio ponedeljak, 5. oktobar. RAS, zajedno sa Privrednom komorom Srbije, organizuje nastup domaćih firmi na tom sajmu i pozivaju zainteresovane IKT kompanije da iskoriste priliku da predstave svoje proizvode, usluge i inovativna rešenja na nacionalnom štandu.

Jedan od najvećih tehnoloških sajmova posle Dubaija biće održan u **Beogradu**, u maju naredne godine, u okviru specijalizovane izložbe Expo 2027.

Datum: 11.10.2026
Medij: N1
Emisija: Utisak nedelje/N1
Autori: Redakcija
Teme: Aleksandar Šapić

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 20:30:00	120:00
Prilog	11.10.2026 20:30:00	109:34

Naslov: Utisak nedelje

Pogledaj video prilog

91644

Sukob oko kredibiliteta agencije i strategije opozicije; Najjači utisak i odgovori gostiju na pitanja gledalaca

Svaka puna glava utisci nisu provodni. Utisci, svaka puna glava mogu da budu opasni. Utisci, svaka puna glava utisci nisu provodni.

Utisci, svaka puna glava mogu da budu opasni. dobro veče.

Evo, da, i sad mi tako odbrojavamo, i večeras razgovaramo dve nedelje pred taj dan.

I da, ostalo je još dovoljno vremena, ostalo je još 14 dana da imamo vremena da razgovaramo, da to ima smisla, da razgovaramo o tome šta je to pitanje o kojem se izjašnjavamo kad stanemo, stvarno, u nedelju, 25.

oktobra, ispred tog listića. Koje je to pitanje koje postavljamo sebi pre nego što odlučimo koji je to broj koji ispisujemo? Šta je tema ovih izbora? Da li odgovaramo na pitanje "Ujedinjena Srbija", Aleksandar Vučić, ili "Studentska lista", kako to tvrdi politički konsultant Dušan Milenković? Ili se izjašnjavamo o tome "Evropa", ili "Putinov režim", kako to ovih dana govori prvi na listi evropske Srbije, Dragan Đilas? Ili se izjašnjavamo o opstanku nacije, srpske nacije i nacionalnog identiteta, kako govore Miloš Ivanović i autentična desnica?

O tome večeras razgovaramo, i tu su: Zdravko Ponož, dobro veče. Dobro veče.

Predsednik stranke "Srce", nosilac, jedan od nosilaca liste evropske Srbije, Marinika Tepić, Zdravko Ponož. Tako je. Šta još fali?

Ništa, da. Ništa. Hvala vam što ste večeras ovde.

Hvala vama. Dušan Milenković, politički konsultant.

Hvala na pozivu. Što vam je ta majica zanimljiva? Da, ljubav.

Glasam za ljubav. Glasate za ljubav. Miloš Ivanović, dobro veče.

Dobro veče. Predsednik nove demokratske stranke Srbije, autentična desnica.

Novi DSS monarhisti. Novi DSS. I mnogo drugih ljudi koji nas podržavaju, neki su na listi, neki nas podržavaju mimo liste. Hvala vam što ste ovog puta preskočili da nam pomenete ko su ti koji vas podržavaju, pošto je to obično refren godinama unazad.

Ali samo pre nego što— Pa dobro, mi smo ponosni na tu podršku, mislim. Gospodine Ponož, dakle, general ima ta čuvena poslovica: "Lako je biti general posle bitke." I evo, sad vas samo pitam: pre bitke, pitam vas kao generala, jeste li sigurni da ste doneli ispravnu odluku o učešću na izborima?

Pa to nije stvar odluke koja se bazira na tome da li je ishod svega toga sasvim izvesan.

Svaka izborna utakmica, kao i svaka bitka, nosi izvesnu dozu neizvesnosti.

Ali dok god se opredeljujete da radite ono što mislite da je prava stvar, da je ispravno, a generali bi trebali da vode vojsku da bi uradili nešto što je ispravno za nacionalnu stvar, onda nemam nikakvu dilemu da radim ispravnu stvar. Imate li vojsku? Imam, ali ovde nije pitanje samo vojske, naše, stranačke. Ovde je pitanje da li postoji od tih milion i po plus građana Srbije koji misle da je budućnost Srbije u Evropskoj uniji kao načinu života i standardu, da li među njima ima dovoljno onih koji misle da je sad pravi momenat da se na tome insistira, i koje niko neće naterati da pomisle da je insistiranje na tome bačen glas. Dušane, vas pitam kao, ne samo kao konsultanta, nego i nekog ko se bavi istraživanjem. Da li u tom smislu imate bilo kakvu bojazan da biste mogli snositi odgovornost za, evo, ovu majicu i za ulivanje optimizma da je ova stvar sigurna jer studentska lista pobeđuje? Ne.

Zašto bih snosio odgovornost? Ja zaista verujem da studentska lista pobeđuje, to jest da studenti pobeđuju, i to verujem na osnovu mnogo istraživanja koja smo mi radili i nekih drugih koji su radili.

Verujem na osnovu toga svega što se desilo od dana raspisivanja izbora i te referendumske atmosfere koja se stvorila u narodu, i tog ogromnog optimizma koji vidimo na ulicama, i vere ljudi u pobedu.

Tako da, ja mislim, ja zaista dočekujem lično, opet, taj 25. oktobar veoma rado, to jest jedva ga čekam. Ja verujem da je to istorijski dan za Srbiju.

Mislim da su to najvažniji izbori u ovom veku u Srbiji, i jedan od, ili najvažniji dan u ovom veku u Srbiji.

Okej. Do sada, naravno. Nećemo vremenom da preskočite, svi svoje. I evo, sad vas pitam kao profesora, docenta na pravnom fakultetu, Miloša Ivanovića, profesora pravnog fakulteta. Mi smo čuli jednu poruku koja je stigla od ovog kandidata za premijera "Srbija pobeđuje" i koja je, sadću ja da vam kažem, dakle, ta poruka je glasila: "Ne popuštajte deci i unucima." To je poručio Aleksandar Vučić.

A ja vas sad pitam kao profesora: da li ste odlučili da ne popuštate pred vašim studentima odlukom da izađete?

Ima puno studenata i kod nas, od omladine pa nadalje. Mislim, ja razumem, zaista, i emociju, razumem donekle i ostrašćenost. Ne mislim da je dobro kada emocija nadvlada razum. Mi smo doneli odluku o izlasku na izbore još pre godinu dana, i potpuno javno, više, pre godinu i po dana. Dakle, onog trenutka kad su studenti rekli, 5.

maja prošle godine, da traže izbore bez promene uslova, mi smo vrlo brzo to primili k znanju, i kad smo shvatili da ne žele ni sa kim drugim da idu na te izbore, nego da hoće samostalno, mimo svih ostalih, primili k znanju. Par puta smo javno pozvali, rekli smo: "Možda je bolje da budemo svi, dakle svi opozicioni akteri na jednoj listi." Rečeno je, kažem, u više navrata s njihove strane da to ne žele. Mi shvatamo ozbiljno. Ja ne molim nikoga ako čujem 3, 5 puta da nećemo ništa da imamo sa političarima, što je bila njihova jasna poruka.

Primimo to k znanju. Doneli odluku, ne samo da je ispravna odluka, nego jedina moguća bila.

Ne samo zbog našeg načelnog stava, imate tu i političke razloge, vratićemo se na njih, a imate, da budem sasvim otvoren, i praktične razloge. E, ajmo da stanemo ovde i da, prosto, da zamolimo gledaoce da ostanu i da sačekaju kraj reklama, jerće i ovo što ste pomenuli i, čini mi se, svo troje, dakle, o čemu se razgovara? O matematici, o emocijama? Ko odlučuje o pobednicima?

O pobedniku ovih izbora: matematika, kampanja, emocije, pragmatičnost? Hajmo da vidimo.

Vidimo se brzo. I opet, dobro veče. Večeras u "Utisku nedelje": Zdravko Ponož, evropska Srbija; Zdravko Ponož, Marinika Tepić; Dušan Milenković, politički konsultant; Miloš Ivanović, autentična desnica; novi DSS monarhisti. I mnogi ljudi koji nas podržavaju.

I da, i ono što je jako važno: razume se da su večeras bili pozvani i predstavnici studentske liste.

Trebalo je da bude i neko od njih večeras. Trajali su ti pregovori 3 dana, i nažalost, studentska lista nije imala koga da pošalje večeras. I jaću vam pročitati.

Dakle, dobili smo, ja mislim, veoma iskreno obrazloženje: dakle, nažalost, ove nedelje nećemo moći da učestvujemo, jer je većina kandidata uključena u aktivnu terensku kampanju.

Pripremamo veliki skup u Nišu, skupove u Leskovcu, Valjevu, Požegi, Požarevcu, Virničkoj Banji.

Zajedno organizujemo štandove, akcije "Vrata do vrata" i druge aktivnosti. Dakle, svi sa liste su uključeni.

Nadamo se pozivu za narednu emisiju. Naravno daćete dobiti poziv za narednu emisiju, ali, dakle, to je jedini razlog zašto nema predstavnika studentske liste. Hvala vam što ste me podsetili da ovo kažem, da ne bi bilo nikakvog nesporazuma, da smo želeli da bude preskočeno.

Da ne bi pomrežavali onako da ste to— Da, naravno, zašto da ne. Ali ne samo po mrežama, nego realno, urednički, prilično nije objašnjivo kako mi je palo na pamet da dve nedelje pre izbora nema, dakle, najjačeg kandidata, odnosno protivkandidata ujedinjene Srbije. I hajmo sad, evo, Dušane, ovo je prvo pitanje za vas. Ja sam citirala ovo u najavi. O čemu se zapravo izjašnjavamo 25.

oktobra? Vi ste nedavno izgovorili da na tribini "Vremena", ako se ne varam, da je jedino pitanje koje sada postoji, i pitanje koje treba da postave ljudi pre nego što zaokruže: "Da li glasam za Aleksandra Vučića ili glasam za studentsku listu?" Je li dobro citirano po njemu?

Da, ja sad ne mogu da se setim tačne reči koje sam iskoristio na toj tribini "Vremena".

Inače, bila je sjajna tribina, pozivam ljude da pogledaju na Jutjubu.

Ali jedino pitanje, ono što mislim, jeste: da li glasate za ostanak ove vlasti ili za promenu vlasti?

To je to. I ja mislim da je glas za Vučića, naravno, glas za opstanak ove vlasti, a glas za studentsku listu glas za promenu ove vlasti. E sad, glas za evropsku Srbiju ili glas za autentičnu desnicu, da li se tu računa? Da li vi možete da kažete da je glas za jedne ili druge glas za opstanak Vučića? Ja mogu da kažem da je, nažalost, i s obzirom da sam ja bio taj koji je generalno branio uvek želju i nameru stranaka da izlaze na izbore, i to sam i govorio i kod vas u emisiji nekoliko puta, da ukoliko bi bile kolone, jedna desna i, na primer, dve kolone, da bi to bilo dobro za celu antirežimsku stranu, jer bi onda u tom smislu prešli cenzus.

Nažalost, to se nije desilo. Mi nemamo kolone. Mi imamo sada te dve koalicije koje izlaze i koje, po svim istraživanjima, a pogotovo pričamo o našim istraživanjima, cele ove godine koje radimo, ne mogu da pređu cenzus, to jest, daleko su od cenzusa pre raspisivanja izbora.

Tada nam je bilo i poslednje istraživanje. Mnoga druga istraživanja koja su dolazila do mene, kako su izlazila u javnost, a tako i koja nisu objavljena, to potvrđuju i govore da je još gora situacija sada, nakon začetka te referendumske atmosfere, na početku ovog izbornog procesa, znači nakon što su raspisani izbori i nakon što je došlo do, prvo, onih neverovatnih događaja sa skupljanjem potpisa, gde su faktički studenti napravili još jednu kampanju, onda i odustankom jedne od najznačajnijih koalicija, te mejnstrim

ili starije opozicije, nedugo nakon što su predali potpise, ili pre samog predaja potpisa, mislim na koaliciju Narodne Srbije. Mislim da je to bio ključni momenat za, da kažemo, betoniranje te referendumske atmosfere. Pre toga je na to drastično uticala odluka ZLF-a i PSG-a, koje su se desile u mesecima pre toga. I nakon toga, situacija za studente u tom smislu ide na bolje, a za koalicije koje su odlučile da ostanu u trci, ide, idu lošije, što je bilo negde i očekivano. Iskreno da vam kažem, ja sam očekivao da studentska kampanja u tom smislu jede ostale aktere. Isto kao što sam očekivao i da Vučićeva kampanja donekle jede i aktere koji su izašli na njegovoj strani, u ovom slučaju to je samo jedan akter.

I to se i desilo, to se dešava, čini mi se, na mnogo jači način nego što sam ja očekivao, jer zaista, studentska kampanja je... Ali— Dobro. Hajde samo da stanemo na ovome što ste izgovorili. Dakle, vaša agencija za istraživanje...

To je Insajt. Tako je. Vi niste radili istraživanje.

Nismo posle 9. septembra. Posle 9.

septembra. Ovo o čemu govorite... Pre.

I kada govorite da ni jedni ni drugi ne prelaze cenzus, govorite na bazi čega?

Na niz istraživanja koja smo radili samo ove godine. Mnogo istraživanja.

Nakon tog septembra? Ne. Ne.

Znači, govorite na niz istraživanja koja ste radili do septembra. Jeste imali uvide u neka druga istraživanja? Da. I šta vam kažu ta druga istraživanja?

Ta druga istraživanja... Imali smo uvide u istraživanja koja su, znači, firme koje su radile...

Jeste imali uvide u neko istraživanje koje kaže da prelaze cenzus? Ne.

Ne. Okej. Nisam.

Evo, gospodine... Ni pre 9. septembra, ni posle 9.

septembra. Pričamo o ovim postojećim koalicijama.

Samo da budem veoma precizan, jer sam... Mi smo merili njih u većim koalicijama ranije, tokom ove godine. I te koalicije veće jesu prelazile cenzus.

Kada god bi išli ovako smrvljeni, kako sada izlaze, to je bilo daleko od cenzusa.

Ali evo, sad da vam postavim samo još jedno vrlo konkretno pitanje. Dakle, i autentična desnica i evropska Srbija upozoravaju proteklih nedelja i, čini mi se, od dana kad su raspisani izbori, da postoji nešto vrlo neper, nepošteno, ali da ga stavimo u kontekst ulivanja straha. Da je to ulivanje straha, da ljudi kojiće se odlučiti da 25. zaokruže jedne ili druge... Izvinite.

Oprostite, ako sam vas... Da je to bačen glas. Da li vi sada, iz ovoga što govorite, kažete da postoji opasnost da je to bačen glas? Da.

I to nije nova stvar koju ja govorim. Ja to govorim isto već dugo vreme. I opet kažem, to sam govorio i kod vas u emisiji u par navrata, ili barem u jednom slučaju. Bačeni su glasovi oni koji ostanu ispod cenzusa. I sadću... Mogu da vam objasnim zašto su bačeni glasovi. Mogu da vam objasnim. Ajde da ostavimo to.

Hoćemo nešto da kažemo? Mislim, imaćemo vremena, zato što verujem da i gospodin Jovanović i gospodin Ponož su uvereni da to nisu bačeni glasovi. U protivnom, učestvovali bi u trci.

I, evo, gospodine Ponož, koja je vaša matematika, ako krenemo od toga da je matematika donosila tu odluku?

Koja je vaša matematika da vam je odluka ispravna i da prelazite cenzus?

Da, kad ste me pozvali u emisiju i kad mi je rečeno da neće biti ipak niko sa studentske liste, što smatram da je šteta za kvalitet ove diskusije, i daće biti gospodin Milenković, ja sam onda malo pogledao ko je gospodin Milenković. Znam ga s televizije, ali da vidim koliko su kredibilne te njegove tvrdnje koje sam načelno znao. I onda sam zapazio jedan tvit, ne znam od kad je on, u kome on kaže: "Prvo da smenimo opoziciju, paćemo posle Vučića." To je politički stav koji verovatno modulira i sve ostalo što prati. Kao politikolog i konsultant, proverio sam, nisam našao nikoga ko ga je konsultovao. Sprint Insajt je agencija koja je, na čijim istraživanjima su svoje političke stavove i nastupe na izborima bazirale dve stranke, obe su mrtve, samo još jedna nije pokopana.

Jedini koje je Sprint Insajt savetovao na neki način, ili kome je bio blizak a preživeo, to je Ostoja Milojilović i Paspalj. Toliko o tome. Ima još jedna stvar koja je dosta relevantna. Jedno istraživanje je bilo javno od 2022.

godine, gde se Sprint Insajt debelo ispromašivao. I ovo najnovije, koje je bilo javno iz 2025. godine, gde

se govori o... Najpre, ko je finansirao to istraživanje? Neka fondacija iz Kalifornije kojoj nema traga.

Drugo, da je 1.450 ispitanika za 13 dana ispitano, 112 dnevno, ako sam dobro zapamtio, licem u lice.

To je nemoguće. To je objašnjeno bilo od gospodina Milenkovića u nekom intervjuu, daće on to da objasni. To nikad nije objašnjeno. Toliko o tim brojkama.

Što se tiče naših brojki, koje su nas vodile da idemo na ove izbore, vrlo konkretno i vrlo jasno.

Mi smo napravili računicu koja je vrlo jasno pokazala da ako mi ne idemo na izbore, ili eventualno odustanemo, kao što je jedan akter odustao, daće to bar trećinu naših glasača ostaviti kod kuće, a to su oni kojima je jako važan taj evropski put Srbije, a oni ga ne vide do sada da je dovoljno zastupljen i da se za to zalažu ljudi koji govore u ime studentske liste. To je, ugrubo, bar tri mandata izgubljena za našu stvar. Kad kažem za našu, za opoziciju u najširem smislu reči.

Ta stvar je ostala iza nas. Mi idemo na izbore, i oni koji su napadali i nas i autentičnu desnicu, jasno im je da od toga nema ništa. Znači, idemo na izbore. Sad su se okrenuli napadajući da naši glasači da se obeshrabre, jerće to biti bačen glas. Hajde da pogledamo šta to znači u brojkama. Ako je takva situacija da mi imamo samo jedan glas manje nego što je dovoljno da uđemo u parlament, da preskočimo cenzus, ondaće tih, u tom slučaju, sedam mandata, jer sa osam se već ulazi, jel', najverovatnije, tih sedam mandataće biti podeljeni: tri, četiri, triće otići studentskoj listi, četiri SNS-u ili obrnuto. U svakom slučaju, najmanje su tri opet izgubljena.

Jedino u varijanti u kojoj evropska Srbija ulazi u parlament, svih osam mandata su svakako na ovoj našoj strani, na kojoj je i studentska lista. I samo u toj varijanti, studentska lista koja može čak i da pobedi, da ima najveći broj mandata, a nema s kim da pravi koaliciju, je gubitnik ovih izbora. Samo sa partnerima koji smo mi, sa osam, ili eventualno autentična desnica sa još osam mandata, mi smo stvarno pobednici ovih izbora. I svi oni koji se zalažu za to, treba da bude svima jasno da oni u stvari guraju studentsku listu u to da bira iliće biti gubitnik izbora, iako je pobedila, iliće morati da pravi koaliciju sa SPS-om. E, i sad samo da čujem, ovaj, ne ja, nego da čuju svi ovi... Da, da, sadćete vi. Ovaj konkretan odgovor...

Dakle, vaše brojke govore da ne postoji šansa da ne pređete cenzus, da ova koalicija evropska Srbija ne pređe cenzus. Dakle, šta kažu vaše brojke? Naše najnovije brojke upravo to govore. A loše smo stajali onog momenta kad je PSG izašao iz priče i kad je Miki Aleksić se povukao. To je verovatno bila najniža tačka. Onog momenta kad smo predali našu listu, tada smo se stabilizovali i od tada rastemo, zahvaljujući učešću u debatama i javnim nastupima.

Još kad bi imali prisustvo u medijima, United grupe, ne znam kako se to sad već zove, bar onoliko koliko imaju zagovornici da mi ne izlazimo na izbore, a koji ne idu na izbore, a koji dobijaju neviđen medijski prostor, bilo bi sjajno. Dobro. Dakle, potpuno ste uvereni, cenzus prelazite. Pa mi ne bismo učestvovali u ovome, cirkusa radi.

Ali isto tako treba znati sledeću stvar: kad se zalažete za nešto u šta verujete, u šta je ispravno, a ispravno je borba za to da Srbija ostane višestranačka parlamentarna demokratija, onda se u to ide.

Ne ide se na sigurno. Na sigurno idu ovi koji čekaju da izbori prođu, ili koji peru svoju biografiju tvrdnjom da podržavaju studentsku listu, a do juče su bili rukovodioci, najviše pozicioneri u SPS-u, ili su otpali od DS-a, ili ne znam gde. I evo sad, ovo je isto pitanje za vas. Dakle, vi govorite u javnosti, i vi i vaši kolege koji se ovih dana pojavljuju u medijima... A ima ih puno. Nema ih puno, ima ih dvoje.

Uglavnom se vi pojavljujete. Mogu da navedem imena, ali ajde. Dobro.

Dakle, vi govorite o toj matematici... Vi govorite o tome da ne postoji ni matematika ni politika koja može da dovede do pobede ovog režima i do promene vlasti bez vas.

Vi govorite o nekih 500, rezervoaru od 500.000 glasova, za koje ste uvereni da nemaju gde da odu, odnosno da neće glasati za studentsku listu ukoliko vi niste na ponudi. To bi bilo malo preciznije.

Vratiću se na to. Prvo, naša odluka o izlasku na izbore uopšte nije bila matematička, niti treba da bude matematika uključena u takve stvari. Ona je načelna, politička i praktična. Načelna. Jedna stranka, kada dođe u izbore, ili na njih izlazi, ili ih bojkotuje. Onog trenutka kada odluči da kaže: "Ovi ljudiće raditi bolje posao nego mi", da podržimo neku drugu izbornu listu, studentska, ovakva, onakva, potpuno nebitno, ta stranka prestaje da postoji. I treba da prestane da postoji. I to je dobro što je tako.

To nije naš slučaj. Imamo stranku koja je stara 34 godine, koja je poznavala i vlast i opoziciju i bez cenzusa i sa cenzusom, i treba da postoji i nastaviće da postoji.

Znači, stvar je prvo načelna. Drugo je politička stvar. Slažem se ja sa tim da je bitno da se, kako se kaže, ovaj skine. Verovatno više nego bilo ko. Mi imamo i više razloga da ga skinemo nego svi ostali. Jer nama nije samo ono što nas žulja, odsustvo demokratije, njihov lopovluk, bahatost, prostakluk i batinaši, nego nas žulja i izdaja nacionalnih interesa, koja mnogo manje žulja neke druge. Dakle, razlog je i

politički. I mi smo za promenu vlasti, ali i za promenu politike. Ima puno takvih ljudi. Razlog je i praktični, treći.

Znači, načelni, politički i praktični. Nema nigde matematike tu, osim u ovom poslednjem praktičnom. Ja sam citirala vas prošli... Izašlo iz mojih usta.

Osim u ovom poslednjem. 500.000 ljudi je 2023. godine glasalo na izborima protiv Aleksandra Vučića za patriotske opcije, onako kako mi doživljavamo patriotizam.

Ne kažem da drugi nisu, kako ga mi doživljavamo. Znači, to je rezervoar od 500.000 glasova, gospođo Bećković. Od tih 500.000 glasova, ne kažem ja daćemo mi uzeti svih 500.000, ali oni nemaju kuda. Najvišeće doći kod nas. I dobro je da dođu kod nas, jer ako ne dođu do nas, retko koće od njih otići u proevropskoj Srbiji. Koliko ste od tih 500 procenili šta su vama rekla vaša istraživanja? Koliko idu kod nas? Najjednostavnije, mi istraživanja ne pravimo. Niti imam novca za to. I kad bih imao, ne bi me to zanimalo, jer ovde nema relevantnih istraživanja. Sad se vraćam.

Znači, minimum 250.000, ako hoćemo, to nam je cilj. Moj je malo viši.

Pominjete istraživanja. Ajde da pomenemo i to. Sjajno.

Jer smo od toga krenuli, mada mislim da nije to dobar početak, jer je stvar mnogo ozbiljnija ako hoćemo da srušimo ovaj režim. Pomenuo je gospodin Ponož, Sprint Insajt, izvinjavam se ako dobro ili nedovoljno dobro. Ja se sećam, 2022. godine, na izborima su nam dali 2% pred izbore. Bili smo na 5,4. Danas je još mnogo teže bilo šta predvideti. Prvo, veliki broj građana se ne izjašnjava.

Danilo Vuković, kolega, kaže, javno je rekao iznos taj podatak, jer je imao pristup nekim informacijama te vrste, da skoro, da je samo petina zapravo ljudi odgovori na pitanja. Danas nema relevantnih istraživanja.

Onda dolazim do treće tačke, koju je gospodin Doša Milenković pomenuo. Ne znam kako ste to uspeli, uz dužno poštovanje. Kako ste rekli, smrvljene koalicije. Ja razumem kada pričate o ovom...

U odnosu na ono što sam ja pričao. Tako je. U odnosu na ono što sam ja pričao.

Ja razumem... Ne mislim da je nešto otpalo od vas. Ne, ne.

I uz dužno poštovanje prema gospodinu Ponožu i toj listi, ta strana je malo smrvljenija, ako mogu tako da se izrazim, koristeći vašu reč. Na desnoj strani vi nemate nikoga. Od početka je opoziciona desna strana samo oličena u novom DSS-u, monarhistima, autentično desnici koje podržava još mnogo, mnogo ljudi, od Aleksandra Pavića pa nadalje. Ponavljam, neću ponoviti ovo što ste mi nekako u startu rekli, da ne kažem ime. Bilo kako bilo, autentična desnica i desna strana opoziciona nikada nije bila jača. Šta više, i nažalost, moram da priznam, mislim, nažalost ljudsku, desilo se da od te tri liste koje su dobile 500.000 glasova 2022. i 2023.

godine, samo je ostala naša. Gospodin Nestorović je hteo da učestvuje na izborima zbog ličnih i loših razloga, i ja mu želim, uz sve naše neslaganja, politička ili šta god hoćete, ljudski, želim svakom da ozdravi. Ali on nije na izborima. Drugim rečima, ne da je smrvljena, nego nikada jača desna kolona, sa svim onim što može da bude u toj koloni, je tu prisutna.

I ako vi kažete nekoliko ljudi, prvog akademika neću spomenuti, jer ste mi rekli: profesor Kosta Čavoški, akademik, Dragomir Draža Anđelković, Miodrag Jovanović, prva kopera Narodnog pozorišta, profesor Danilo Vuković, Aleksandar Pavić, Nemanja Dedić, Bojan Dimitrić... Svi oni idu po medijima, naročito po podkastima, jer nisu mediji toliko otvoreni. Šta vam ovo govori?

Nikada nisu imali veću podršku, nikada nije bio čistiji teren, naročito za ljude, i to je poenta.

Dakle, koliko dobijate prema vašim istraživanjima? Ja sam vam rekao da nemam istraživanja. Moje istraživanje je bilo juče. Ne, prema vašem stomaku.

Ovaj stomak vaš, ova vaša intuicija koja kaže 250.000 od tih 500, vaša intuicija koliko vas je procenila?

Više nego 2022. godine, kada smo ostvarili 5,4, istraživanja davala 2%.

Znate kako to znam? Kad se prošetam Topolom, kad su... kad je oplenačka berba, i kad vam priđe 30 ljudi i kaže: "Glasaćemo za vas", to nikada nije tako bilo. To je jedini barometar koji danas vredi. Nema relevantnih istraživanja. A u septembru nije ni moglo da ih bude, barem kad je u pitanju desnica, a ni levica, jer nismo znali da li gospodin Nestorović izlazi ili ne.

Nismo znali koće sve biti s nama, kakvaće biti situacija. Prosto, ljudi, vratimo se, vratimo politiku u politiku. Postoji... Evo, poslednja rečenica, molim vas.

Poslednja rečenica. Dozvolite mi, molim vas. Ima puno ljudi koji hoće i promenu vlasti, ali i promenu politike. Mi to nudimo. Evo.

Koliko vremena imam sad? Imate... Je l' imam?

Odlično. Dok ja ne kažem... Dobro.

Prvo, mi nikad nismo objavljivali izborna istraživanja, kao što i sad nismo objavili.

Tako da ne znam koji su ovi podaci, ali možemo na pauzi da pogledamo na Google platformi.

U telefonu mi je. Da, pokazaće ti, ne znam na šta mislite, ali mi kao firma nikad nismo objavili izborna istraživanja. Radili smo ih dosta, ali nikad ih nismo objavili.

Tako da taj podatak ne može biti javan. To je što se tiče toga.

Što se tiče ostalih stvari koje je rekao gospodin Ponož, mislim da su većina besmislene za komentarisanje.

Osim ovo oko brojeva, tu možemo da pričamo sada. To je nešto što je relevantno.

Kada pričamo o bačenim glasovima i o... Izvinjavam se.

Možete posle. Naravno. Kada pričamo o bačenim glasovima i o mandatima koji se... Uzmite na primer da neke dve liste, ne moraju to da budu sad, je li, evropska Srbija i autentična desnica, ali neke dve liste sada, zamislimo, levice i desnice, koje uzmu po 70.000 glasova, koji su većinski antirežimski, nisu... ne većinski, izvinjavam se, u potpunosti antirežimski, u potpunosti, i to su stvarno... Znači, oni koji glasaju za njih su antirežimski glasači. Ali koji bi u velikoj većini glasali za studentsku listu ukoliko ovih aktera ne bi bilo. I mi to vidimo u istraživanjima. To su ljudi koji, ukoliko ne bi bile u ponudi te stranke i koalicije, oni bi glasali za studentsku listu. To je u slučaju ove koalicije s leve strane skoro 100% preklapanje. Sa ove strane je malo manje preklapanje, nije 100%, to je nekih 60-70% koje bi... Koje bi glasale za studentsku listu, ukoliko ne bi imali ponudu ovu.

I zašto govorim da su bačeni glasovi? Znači, to su ljudi koji, ukoliko ne bi imali ove izbore, oni bi glasali za studentsku listu na izborima. I sad, pretpostavite da imate 70.000 jedni, drugih 70.000, to je 140.000 glasova, na primer, otprilike. I to je to. To je otprilike oko 8-9 mandata.

To je ovo što je i pričao gospodin Ponož, 7, 8, 9, nije ni bitno. Ukoliko oni...

Znači, sa 70.000 propadaju ispod cenzusa, to nije sporno. Gospodin Ponož je rekao: "To se deli prvom i drugom, deli se, to je manje-više pata karta." Da. Ali ukoliko bi ti glasovi, umesto da odu ovim dvema listama, otišli studentskoj listi, to bi značilo plus tih 8-9 mandata samo studentskoj listi, a 0 SNS-u, to jest Vučiću. To je razlika. Kapirate?

Znači, nije razlika to što oni dobijaju skoro isto, pa kaže: "Okej, to ne menja mnogo odnos, jer prvi i drugi dobiju po, hajde da kažemo, ako je 8, po 4 mandata." Ne. Razlika je u tome što bi studentska lista, to jest pobednik, dobio 8, na primer, a SNS bi dobio 0. To je razlika.

To je matematika. I druga matematika koju želim da kažem, isto, da pričam, je ova vezana za glasove iz 2023. godine. Imali smo, da, skoro 500.000 glasova koji su otišli listama koje su desne, nacionalne orijentacije, da. I mi jesmo to isto merili, to je takozvani vote recall, to jest za koga ste glasali na prethodnim parlamentarnim izborima 2023.

godine, pa onda mi vidimo kako se to razlaže do dana današnjeg. I mi, koliko vidimo, tek možda petina tih glasača bi otišla Nadi. Značajan broj tih glasača je uzela studentska lista.

Značajan broj tih glasača, skoro pola. I jedan mali deo tih glasača je otišao vlasti. I to je zbog toga što su inače ti glasovi zaista antirežimski glasovi.

Tako da, ja znam da sad gospodin Jovanović i da ne veruju istraživanjima, stalno to pričaju i ne rade, i to je meni pošteno kao izjava. Mislim da politički nije najbolja odluka. Mislim da bi svaka politička stranka trebalo da radi istraživanja.

Ali, dobro, sad, to je druga stvar. Ali mislim da bi i tu, da su radili ta istraživanja i da su pratili, da bi tu videli na koji način se ti glasovi sada raspoređuju. Studentska lista je očigledno našla način da uzme ili da zauzme veliki broj tih desnih glasača iz 2023. godine.

Jesam ostao dužan za nešto? Ne znam sad šta je bilo. Pa svašta je bilo, paćete videti.

Dakle, ali evo ovako. Šta kažete na ovu argumentaciju? Dakle, radi se o broju mandata.

Pa ja mislim da gospodin Milenković nije slušao ili ima problem sa brojkama ili sa istraživanjima, kako god da ih rade. On kaže da su oni radili niz istraživanja ove godine, pretpostavljam, kao i prošle. Prošle godine su imali prihod 208.000 dinara.

2.000 evra je vaša agencija prošle godine prihodovala. Koliko ste prihodovali?

Ali zašto? Oprostite, gospodine Ponož. Pa to je relevantno.

Mislite da je ovo sada ono što zanima gledaoce, da mi sad uđemo... Pa ne mogu ja da ulazim u raspravu...

Pa hajde da vidimo šta je radio Insajt. Ovo je itekako relevantno, zato što me dovodite u situaciju i Miloša Jovanovića da raspravljamo o nečemu što nije utemeljeno na nekim ozbiljnim referencama. Ako je

agencija prošle godine prijavila ukupan prihod nepunih 2.000 evra, kako mislite da trošimo vreme na to? Ono što svakako...

Vidite, na primer, imate finansijski izveštaj. To nije tačno.

Ne, ne. To su prihodi. To je ono koliko ste zaradili, a koliko ste okrenuli para, to je druga stvar. Ono što zaslužuje svakako odgovor i razmišljanje je da li to stvarno šteti opštem uspehu ili ne šteti. Ja sam malopre to jako dobro objasnio, da ne štiti. I da je jedina varijanta u kojoj se ništa ne baca je da mi izvedemo na glasanje glasače koji bi inače ostali kod kuće. Mi sa ove strane evropske Srbije, autentična desnica na drugoj strani. Onda imamo taj kumulativni... Srpske Srbije.

Ako nismo imali zajedničku listu, onda da imamo tri aktera koji je svako uzeo svoje parče njive i izveli sve aktere. Imamo sad, naravno, izbori su, i kad je normalnija situacija, uzavrla je atmosfera, emocije, svega ima. I sad imamo i takvih tumačenja koja nisu dobronamerna.

Prave štetu. Ja sam malopre probao da objasnim da oni koji nastupaju, kolokvijalno rečeno, kao studentski svedoci, da oni podgrevaju tu atmosferu. Ja do sada nisam čuo nikoga sa te studentske liste, od tih 250 imena, možda jedan, dva, tri, ali to nije toliko vredno da je uputio neku otrovnu strelicu prema nama koji izlazimo na ove izbore. To rade ljudi koji ili imaju upitnu profesionalnu biografiju ili upitnu političku biografiju. Ovi izboriće se završiti uspešno onda ako studentska lista bude stvarno pobednik izbora, a ne da ima najviše mandata, a nije u stanju da formira vladu. Znate, ta priča dovoljno je da mi Vučiću vidimo leđa.

To je samo prvi korak. Matematičkim rečnikom rečeno, to je nužan, ali ne i dovoljan razlog za sreću i za uspeh. To je dvojkica. Petica je onda kad imamo jasan put kuda Srbija ide. Akoće Srbija, čak i sa nekom mršavom pobedom, a sa nejasnim vizijom kuda se ide, akoće se posmatrati tada da se orijentišemo gde je Severnjača, umesto da jasno svima bude: tamo je civilizacija, tamo je grad, idemo tamo gde je svetlo. A ne, znamo da smo u mraku, iza nas je močvara, čeka da svane ili da grane Severnjače. Vidim da se nešto...

Da, da, ja dižem... Čekajte, ali ne znam šta... Čekam mnogo toga, ali za početak, promenu vlasti 25. oktobra čekam i čekamo je svi. I ako iskreno čekamo svi, mislim da ova diskusija je zaista potpuno pogrešna. Ja nisam došao da se raspravljam sa gospodinom Milenkovićem, nije mi on protivnik. Da je došao neko iz studentske liste, takođe mi nije protivnik. Nije mi protivnik ni Zdravko Ponož, politički je neistomišljenik.

Ali ovaj prvi cilj promene vlasti je, čini mi se, ista pozicija svih nas. Ima primera, reče sad gospodin Ponož, bio je intervju Aleksandra Baucala, koji je zaista na toj listi studentskoj, za koga sam čuo, naravno, politički se ne slažemo ni u čemu, ali sam čuo da je pristojan čovek, da je vrstan stručnjak, psiholog, koji je u intervjuu danas rekao najnormalnije: "Da, nakon izboraćemo sarađivati i sa autentičnom desnicom, jer verujemo, i u pravu je što to veruje, jer je to zaista tako, verujemo da i oni hoće normalnu državu i promenu na bolje." Znači, mislim da su to dobri primeri. Mi smo sa studentskom listom na niz mesta imali vrlo lepu saradnju u kontroli izbora. Novi Beograd, Srbobran, Mali Zvornik, Zvezdara, Pančevo, i tako dalje, da ne nabrajam. Dakle, mislim da je to, neću reći narativ, ne volim tu reč, ali to treba forsirati, a ne nešto što je, i sada bez ljutnje, nešto što je ipak propaganda. Ja sam čitao pažljivo, sad ovo što ste rekli, ste nedavno napisali o ovome, kako se zove, vi znate... Savremena politika. Savremena politika.

Tako je. I sad, da, da, prepoznajem se po tome.

I sad, gledajte, vi završavate taj tekst gospodinu Milenkoviću. Ništa lično nije.

Ja razumem i to što radite. Pozivate se na primer Mađarske i kažete: "Tamo su svi podržali ti su." Inače, ja mislim da to nije dobro poređenje inače. To je politička stranka svoja...

Da, i to sam napisao. Konstitutivne probleme su rešene. Ali gledajte, kažete, i to je ostvarilo ubedljivu pobedu u Tisi, dok je jedina stranka opozicije koja je odlučila da ostane u trci, uprkos lošim rejtinzima u istraživanjima, što vi mislite da postoji i za naše, a ja tvrdim da nije, završila na oko 1%. Ali recimo, postoji još jedna stranka koja je bila opozicija, koja je izašla na izbore i uzela 5,83% njihovih desničarskih glasova. Radikalna desnica.

Pokret Naša otadžbina. Da kažemo... Vi to.

Blago reći radikalna desnica. Ne, ne, nema veze. Vi znate o kome pričam.

Znam ja, ali to ne menja stvar. Da ste to prećutali, što znači ipak da se više bavite propagandom nego činjenicama. Što je vaše pravo, ali ja mislim da je sve to nebitno.

Bitno je da pokažemo u naredne dve nedelje da svako od nas maksimum da privuče svoje birače, mi ih itekako imamo, nemojte da sumnjate u to, kako bi svi u zbiru imali barem 126 opozicionih poslanika kojiće te promene doneti. Ako ne bude 126, džaba nam cela ova priča.

Što se tiče bačenog glasa, i time završavam, to sam malopre zaboravio. U pravu ste.

Kad su u pitanju ljudi koji smatraju da general Mladić nije zločinac, da tamo nije počinjen genocid, kao što nije formalno, pravno se to ne može kvalifikovati kao zločin genocida, kojima je zaista dosta diktata iz Brisela, a koji hoće demokratiju i hoće promenu, jedini način da bace glas je da ne glasaju za nas.

U političkom smisluće biti prevereni kao 2012. godine.

Studentska lista je u biti proevropska, vi to vrlo dobro znate. I to je legitimno, nemam ništa protiv. To su i rekli, gospodin Srdanović je rekao javno da on hoće da nastavi pregovore, i to je sve u redu. Nije ništa sporno. Samo hoću da vam kažem, hajde da uradimo, da izvučemo maksimum, ne volim to reči ciljnih grupa, ali od ljudi koji imaju različite stavove.

Bez toga neće proći. Nemojte da se radujete da neko od nas neće preći cenzus ili da radite na tome, mićemo ga svakako preći, ali kada bi se to, ne daj Bože, desilo, a ja mislim da je za nas hipotetički to čak nemoguće, ne bi došlo do promene. O tome se radi. Za kraj, gospodin Kostić je bio kod vas u emisiji prošle nedelje. Milutin Kostić, sam je rekao iz LOF-a, gospodin Kostić, da se naši birači i birači studentske liste suštinski ne preklapaju. Dobro.

Ja pretpostavljam da se ovo zove matematika. Vi tvrdite da ne, ali...

Da ne mislite na matematicu. Dakle, ako je ovo logika koju imaju opozicione stranke, ova dva bloka, ako je ta logika da postoji broj, značajan broj, i broj koji može da odluči birače koji ne bi izašli na izbore, da oni ne izlaze. I da ne bi prihvatili da glasaju za studentsku listu, jer im fale na studentskoj listi neki odgovori koje daje Evropska Srbija i koje daje autentična desnica.

Da li to ima političkog racionalnog razmišljanja? Postoje ljudi...

Da li su to teme? Eto, da li je to u ovom trenutku tema?

Ne, ne. Mislim da nije tema. Vi znate.

Rekli ste uvodu šta ja mislim da je tema. Postoji tema da li se smenjuju vlasti. To ste vi rekli, ali vi sad možete u odnosu na ovu diskusiju...

Da, to ja mislim. Da, moguće je i da ima nekih ljudi koji traže jasno da im se kaže: mi idemo u Evropu ili ne. Prosto... Ljudi koji hoće jasno da im se kaže: mi ne želimo da idemo u Evropu pod ovim uslovima. Može saradnja, ali ne može Evropa.

Mora se. Ja vam sad kažem, mi to u istraživanjima nismo nalazili.

Ono što mi jesmo nalazili, i to je ono što sam ja komunicirao javno cele ove godine i prošle, je da postoji broj ljudi koji bi glasali za političke stranke i kada bi... i pored studentske liste, ali samo ako oni idu u veliku kolonu ujedinjeni. Naše biračko telo, ili da kažemo opoziciono, antirežimsko biračko telo, je očigledno veoma osetljivo na podele.

Na šta? Na podele. To jest na nedogovor.

I to je nešto zbog čega su ih i kažnjavali, opoziciju, u prošlosti. I ja mislim i da sada imaju takvu negativnu reakciju na to što nisu uspeli da se ujedine. Ovde sada više mislim na ovu stranu, zbog toga što tu postoji više aktera koji su u nekom nizu odustajali, to jest očigledno nije došlo do dogovora, nebitno ko je kriv. Ja mislim da je ljudima nebitno ko je kriv.

To je potpuno nebitno. Znači, oni ih kažnjavaju zbog svoje nesposobnosti.

Mi smo merili, kad ste vi rekli koga smo merili, merili smo sa vama i Nestorovića zajedno.

A zašto ste to radili? Čovek nije u opoziciji. Pa mi testiramo.

Ja vam... To onako... Mi testiramo.

Ne, ne. Testiramo da vidimo raspoloženje. Pazite, ali testirate opciju koja nije bila moguća nikada što se nas tiče. Okej, okej.

Ja vam kažem da... Mislim, ne ljutim se, nego pitam. Ne, ne.

Evo šta vam kažem. U toj opciji, to prelazi cenzus. To jest ranije, barem dok je gospodin Nestorović bio, što se kaže, operativan. Znači, onda kad smo merili posebno, to ide drugačije. Znači, ljudi su očekivali, uvek imaju očekivanja i pritisak na opozicione stranke da se ujedinjavaju. I kažnjavali su ih zbog toga. Čim se to nije desilo, ta njihova i nominalna podrška da su oni izašli ujedinjeni, očigledno prelazi na studentsku listu.

Nismo videli nigde da su ključne teme za odluku i biračko ponašanje ove teme koje plasiraju sada gosti u studiju, to jest ove koalicije. To mi nismo videli. I mi svi znamo isto, kao što vi znate ljude koji zastupaju i jednu i drugu politiku koji glasaju za studentsku listu.

Zašto? Zato što je studentska lista catch-all lista.

Isto kao što je i SNS. Oni pokušavaju, sve vreme se trude, i sa izborom kandidata i sa ovim programskim

komunikacijama, oni se trude da zahvate što veći broj glasača.

I zbog toga su im i politike nisu čvrsto usmerene, već balansirane. Tako radi klasična catch-all opcija.

I zbog toga mnogi ljudi koji zastupaju politike ili koji su veoma posvećeni politikama koje promovišu drugi akteri, oniće glasati za studentsku listu. Oni žele, imate ljude koji žele u Evropsku uniju i čvrsti su u tome, isto kao, samo da vam kažem, isto kao SNS.

Isto kao SNS. U SNS-u, znači, veliki broj, ne veliki broj, značajan broj SNS-ovih birača su evrofanatici. Su veoma čvrsto opredeljeni. Ja kažem, ne mislim...

Ja ne znam kako vi ta istraživanja radite, stvarno. Da, da.

Ne mislim u negativnom smislu. Ne, ne, ne. Nisam mislio u negativnom.

Ne, ne. Oni su veoma čvrsto opredeljeni za Evropsku uniju.

Evrofanatici u... Da, zato što imamo isto drugačije... Vlast je evrofanatična.

Ljudi koji glasaju za njih, verujte, nisu srećom te ljude na terenu. Imamo u svakom istraživanju, i to već duži niz godina, kod nas je konstantno podrška ulasku u Evropsku uniju veća od, to jest mnogo veći broj ljudi koji, ili značajno veći broj ljudi koji želi Evropsku uniju od onih koji ne želi.

To je preko 2 miliona, to nije milion i po, to je preko 2 miliona ljudi. I od toga, naravno da imate i jedan deo koji glasa za SNS. Prosto ne znam gde bi mogli... Zato što i oni su catch-all, kao što svi znamo. Je l' tako? I to prosto nije stvar po kojoj se ljudi opredeljuju. A svi znamo, to jest ja mislim, da oni rade veoma loše stvari za evropski put Srbije, to jest za evrointegracije, da su veoma neuspešni u tome, i tu se slažem sa listom Evropska Srbija, da su oni veoma neuspešni u tome. I pored toga, za njih glasaju ljudi koji su čvrsto za Evropsku uniju. Razumete? Zato što se ne opredeljuju po tome.

Kod njih se birači opredeljuju po njihovoj ljubavi ili posvećenosti prema Aleksandru Vučiću.

I to je jedina stvar prema kojoj se opredeljuju. Okej.

E sad, ako, recimo, gospodin Milenković ili njegova agencija, ako oni preuzimaju rizik da su imali pogrešne procene, da su pogrešno izračunali, da sve ovo što gospodin Milenković govori nije tačno, on preuzima rizik da agencija više neće imati respekt, neće imati poštovanje, niko im se više neće obratiti, niko više neće tražiti njihove savete. Koji rizik vi preuzimate ukoliko su one agencije sa kojima ste se vi konsultovali vama dale pogrešnu procenu da prelazite cenzus? Zato što svaka agencija može da šiša ovce i da prodaje tu vunu. Neko hoće tu vunu da kupi, neko kaže: "To ti je bajato, to ti je užeglo, pa neću da kupim." Mi se trudimo da ne kupimo takvu vunu. Agencije nikad na kraju nisu krive.

Krivi su oni koji veruju tim agencijama. Ovde se radi još o nečemu što ja mislim da je Miloš Ivanović lepo pomenuo. Ovde se ne radi samo o brojkama.

Radi se i o uverenjima. Znate, svi izbori su u stvari iznošenje u ponudu svoje vizije boljeg života. Vizija boljeg života Evropske Srbije je Evropska Srbija.

Srbija kao član Evropske unije ili na putu da postane član. I to daje odgovor, to je sumarna reč za sve ono što to podrazumeva. I institucije i standardi i sve ostalo.

I sad, kad čujem neke ljude koji su se nekako nametnuli kao glasnogovornici studentske liste, to opravdava našu poziciju da se ne daje bezrezervna i bezuslovna podrška. Znate, ako imate ljude koji govoreći o Srbiji 21. veka, govore o Nikolaju Velimiroviću, govore o carstvu nebeskom, o takvim stvarima, pa i rimski bog Janus je imao, koji je gledao napred, gledao je unazad, ali i unapred.

Ovi gledaju samo unazad. Išli bi u 21. vek gledajući u 19.

Mi mislimo da to tako ne može. Da nas to nigde ne vodi. Znate, studentska lista, ja mislim da je jedan od najboljih, možda nije primerena reč, od najboljih hardvera kojiće ikad ući u našu skupštinu.

Vrlo kvalitetna, odlična lista. Dosta ljudi sa respektabilnom biografijom.

Pitanje je koji softverće da se vrti na tom hardveru. Ako to bude softver Nikolaja Velimirovića, ako to bude softver ovoga što Jovo Bakić govori, šta je Evropska unija?

Evropska unija je velika sila s kojom se Srbija graniči. Ne valja.

Ja to ne mogu da podržim bezuslovno i bezrezervno. Mi na to želimo da utičemo, da to tako ne bude. Evropska unija nama nije sila s kojom se graničimo.

Evropska unija je telo gde mi i oni imamo povezan krvotok. Naša soba je u toj zgradi koja se tako zove, Evropska unija. Bez obzira da li nam je taj apartman uništen ili nije, u lošem je stanju, ali sva instalacija koja prolazi tu prolazi i kod nas. I mi o tome na taj način razmišljamo i to tako gledamo. A ne, ajde da, mislim, opet slikovito, ne želim nikoga da uvredim, ako je bicikl država, ja Jovi Bakiću ne bih dao bicikl na čuvanje, ne zato štoće Jovo...

Ali dobro, ali pogledajte sad šta vi radite. Jednu rečenicu, dozvolite samo.

Ne bi mi palo na pamet daće Jovo, ne znam, da odnese taj bicikl. Ali imam nekako, zazirem od toga daće zaboraviti gde ga je ostavio. Daće ga voziti možda u pogrešnom smeru.

Bio je u partiji radikalne levice, bio... Znači, anarhistima ja ne bih dao državu na čuvanje. Imamo legitiman zazor od toga. Ja nemam nikakav zazor od Olivera Toškovića. Razumete? I zato je važno da postoji politička opcija prema kojoj oni koji su za evropsku budućnost Srbije nemaju nikakvu rezervu da li je to to.

I ja mislim da mi dajemo tu dimenziju širokom i moćnom studentskom pokretu, da Srbija ne čeka posle 4 godine i da, kao što rekoh, ne traži Severnjaču, kudće da krene. Dobro.

Ali ajde sad, evo, da ne ulazimo, prosto je to nekako, pomislim, kao da sedimo u nekom pogrešnom studiju, kao sad taj pik na Jova Bakića ili ono, kao on je... Bilo bi dobro da je Jovo u studiju, to bi bilo super. Bilo bi super. A nije bio jednom i nije bio jednom sa vama i nije bio jednom na vašoj strani i na listama na kojima ste bili svi, čini mi se.

Možda grešim. Ali da vas pitam nešto drugo. Ali da vas pitam nešto drugo.

Evo ovo sve što govorite, da li mislite da ova slika o kojoj govori i Milenković i o kojoj ne govori samo on i o kojoj govore mnoge javne ličnosti, dakle, sve se promenilo na dan pošto su se raspisali izbori, sva istraživanja koja su se važila i kad je cela Srbija gledala slike ljudi koji su dolazili da potpišu za studentsku listu. Ti ljudi znaju ovo sve što vi znate. I oni su gledali i Jovu Bakića i Srdanovića i ovog i onog. I došli su i nisu pitali, nisu se sekirali oko toga.

Ne treba da kažem kako su izgledali vaši štandovi, to vi znate bolje od mene.

Da li mislite da ipak nije fer da tako pređete lako? Nije dobra reč fer, ali da li ste olako prešli preko nečega što se kaže očiglednog? Ne, nije olako.

Svakako. Mi smo isto 7 dana skupljali potpise kao što smo i prošli put.

I naravno da studentska lista to može da uradi mnogo brže i jače. Pa kako naravno?

Molim? Zašto naravno, ako su sve to promašaji što oni rade, kako nam objašnjavaju? Pa ko vam je rekao da su sve promašaji?

Uopšte nisam rekao. Ne. Ja sam rekao, pomenuo sam par nastupa koji daju pravo za rezervu ljudima koji su izrazito proevropski orijentisani.

Koji vide Srbiju sa povezanim krvotokom sa Evropskom unijom. A ne kao sa nekom silom koja stoji sa strane. Kojima je jako važno da se kaže da ćemo mi uskladiti svoju spoljnu bezbednosnu politiku sa Evropskom unijom. Da liće nas zaobilaziti koridori.

To su važne stvari. Ja bih, kao što rekoh, voleo da o tim stvarima, da o spoljnoj politici koju zagovara studentska lista, govore neki drugi ljudi za koje sam ja uveren da sličnije misle o ovome što mi zagovaramo. Nažalost, neki ljudi koji misle na način koji Srbiju vodi u 19.

vek, dobili su više prostora. To je naravno njihovo pravo. Izbori su.

Svako nudi ono što misli da je najbolje. Ne znam da li je to, da li većina ljudi sa te liste to zastupa. Ali niko ne može da nam uskrati pravo da se mi borimo za svoju viziju Srbije. I ja mislim da je to i odgovorno i pošteno, bez obzira na brojke.

Tako je. Neko je ovih dana napisao, to sam pročitala i...

Na mrežama, verovatno. Ne, na mrežama. Bio je to autorski tekst, ja mislim, u Vremenu, ali nisam zapamtila kako se zove čovek koji je napisao formulaciju da u pravu su sve opozicione stranke koje kažu: "Imamo pravo da učestvujemo na izborima, niko nema pravo da nam to oduzme, ali to što imate pravo ne znači da ste u pravu." I to mi se prosto učinilo da ima smisla.

I evo ovo što sam pitala gospodina Ponoša, ali nismo stigli dotle. Dakle, odgovornostće snositi razni ljudi koji su pogrešno procenili. Ali da lićete vi odgovornost, ako 25. ne dođe do promene vlasti, zato što neke stranke opozicione nisu prepoznale da je momenat da kažu: "Povlačimo se" i da prosto ti glasovi ne ostanu ispod cenzusa. Ja znam vaše uverenje. Dakle, da lićete vi podnositi neku odgovornost izvan toga što ste vi rekli prošle nedelje: "Evo, ja neću više biti predsednik stranke"?

Ali da ta odgovornost se ne tiče samo budućnosti vaših stranaka, nego budućnosti svih naših gledalaca, ma za koga glasali, i celog našeg društva. Sa zadovoljstvomću vam odgovoriti.

Nemate predstavu sa kolikim zadovoljstvom. Jer je to toliko tendenciozno pitanje, koje odbijam u startu. Dakle, da, kada bi se to hipotetički desilo, a ne može ni u pretpostavci da se desi, jer ne predviđamo cenzus, jaću svoju odgovornost prema stranci i koaliciji kojoj pripadam i ljudima koji nas podržavaju, naravno, odgovaraću i preduzeću sve one mere koje se preduzimaju.

Dakle, ja više nisam... Tako je, ali ta odgovornost je veća od toga štaće biti s vama i s vašom strankom. Odmah odgovaram. Za ovu širu odgovornost koju vi pominjete, inače pričate defetistički. Ja nemam tu

vrstu defetizma u sebi, ali hajde da uzmemo kao pretpostavku. Ne dođe do promene 25. oktobra, ja sam najmanje odgovoran za tako nešto. Prvo se, ljudi, pogledajte svi u ogledalo i odgovorite na neka pitanja. Ko je tražio izbore bez promene uslova?

Mi idemo na izbore sa nikada gorim uslovima. Ja ili neko drugi?

Ajmo iskreno. Ko je tražio izbore bez promene uslova?

Neko drugi. U redu. Evo ga ovde broj.

Ko je rekao daće na takvim izborima dobiti režim? Ja ili ti?

Ti drugi. Ko je rekao: "Idemo samostalno, nećemo jednu kolonu svih opozicionih aktera"? Ja ili neko drugi? Ja sam je predložio više puta javno.

Odbijena je glatko. Ko ih je u svemu tome podržavao? Ja ili neko drugi, uključujući i vas, gospođo Bećković. I sad, nakon svega toga... Što se gurate u to ogledalo?

Ne, ne, ne. Ne ja. Oprostite da ste rekli: "Povlačim se, vidi sme sami, ima mi više prostora da se vidim." To je zamena teze. Znači, nakon svega toga, da vi kažete: "Ako slučajno ne bude uspeha, krivi su, ne znam, Miloš Jovanović." Ne pristajem, jer nije tačno.

Onda stanete svi pred ogledalo i kažete: "Pa da nismo malo pogrešili u traženju izbora bez promene uslova?

Pa da nismo možda malo pogrešili kad smo rekli: 'Nećemo ni sa kim da razgovaramo, sad smo mi jedini sveta krava'?" Ljudi, na to ne pristajem i to ne prihvatam. I to je dosta, ne sad vas, to se inače postavilo pitanje. To je krajnje nekorektno i vrlo je, što je postao srpski običaj koji mene užasno nervira, bežanje od odgovornosti. Znate, držite lopova.

E, nismo mi krivi, krivi je neko drugi. Ljudi, neće to da prođe, niti može da prođe. Niti treba da prođe tako nešto. Znači, ja sam tu potpuno jasan.

A što se tiče istraživanja, još jednom. Mislim, gospodine Milenkoviću, sa tim vašim istraživanjima nećete se leba najesti. Ne može sada da bude jedno relevantno istraživanje ako petina samo svoj stav iznosi. Nema toga.

Nema toga. E pa, gospodine Milenkoviću, ajde, da.

Mogu ja sad kontra-intuitivno... Da sumirate? Ne, sintezu ne.

Ne, ne, ne. Kontra-intuitivno, znači, ja bih sad da branim malo ova dva gosta.

Ja zaista mislim isto da sad nema svrhe da pričamo o tome... Znači, čak je i prošao taj formalni rok da oni odustanu od izbora, jel tako? Prošao je formalni rok.

Čak i sad kad bi to hipotetički se desilo, bilo bi kontraproduktivno. Jer šta to znači?

Ti si na listi, ja kao kažeš: "Nisam." I ja zaista mislim da je to, s obzirom da je ta crta pređena, i to govorim kao neko ko je u poslednje vreme i javno zagovarao da bi trebalo da se pridruže referendumskoj atmosferi, ko je nekada ranije pričao da bi bilo dobro da budu velike koalicije, to jest veće koalicije opozicije, da to prelazi. Kada se to desilo, da nije. Onda sam zagovarao da u poslednjih, je li, tamo od početka izbornog procesa, da bi trebalo. I tu, s obzirom da ja sad imam tu, je li, grupu prijatelja, saradnika, politikologa, vrhunskih politikologa, kojim sam srećom okružen, mislim i najboljih u zemlji, i mi tu imamo različita mišljenja, na primer. I meni je to bilo zanimljivo.

Ja sam bio za to da bi trebalo da se apeluje na njih da ipak razmisle da li da idu na izbore.

Neki od njih, na jednog mislim posebno, jer zna ko je, je rekao: "Ne, ne, ne, oni treba da idu na izbore." Treba da idu na izbore, ne treba ih sugerisati da ne idu. I ja sam sada došao na tu njegovu poziciju. I zaista sada, kada smo prešli taj Rubikon, to jest gotovo je, i lista je proglašena, ne znam zašto mi sad više pričamo o tome zašto učestvuju ti ljudi, te koalicije učestvuju na izborima. I ja mislim da je mnogo učinkovitije da pričamo o promenama koje treba da dođu, na koji načinće doći do te promene, štaćemo raditi posle svake...

Ali vi tvrdite da do promenaće teško doći ukoliko oni ne pređu cenzus. Znači...

Dobro, i šta sad? Pa kako dobro? I šta sad, da ihubeđujem da odustanu od izbora? Ne, ne, ne, naravno da ne. Nego hajde da vidimo kako onda, ako je ovo što sada govorite, ako je već tako, i kasno je da pričamo o tome. Naravno da je kasno, ali šta je sada tema? Kako se dolazi do te pobede u ovim okolnostima?

Šta je sad tema? U ovim okolnostima se dolazi tako što studentska lista bi trebala da bude prva, to je, mislim, cilj broj jedan. Toće se postići tako što imamo veliku izlaznost.

I o tom isto pričamo. O tom svi pričamo, ali to je mnogo važno da ljudi znaju.

Mi već predviđamo, po našim istraživanjima, ne samo mi, sva istraživanja, pa čak i radionice, ko je

gledao, daće izlaznost biti rekordna, da imamo nezapamćenu mobilizaciju ljudi, pre svega iza studentske liste. Mi očekujemo da to bude preko 4,1 do 4,2 miliona, možda i više ljudi.

Ukoliko što više preko tog broja bude, to je veća šansa da pobeda bude veoma čista na izborni dan.

Znači, ako pričamo o putu ka pobedi, put ka pobedi je još jača mobilizacija i još više ljudi koji treba da izađe na glasanje. Da li je put ka pobedi da pređu cenzus i jedni i drugi?

Da li je to ono što je sada poenta? Apsolutno. Samo što, ja kažem, samo što, mi nismo ni blizu toga. I sada, ima ljudi koji dolaze i govore: "Okej, ajde onda..." To nisu ovi ljudi u studiju, ja pričam o nekim ljudima, tako, po mrežama, koji kažu, gospodin Ivanović to ne prati, pa... Stvarno ne prati. Koji kažu: "Pa zašto mi strateški onda se ne organizujemo, pa iz grupe, porodice i tako dalje, damo po jedan glas, da bi oni prešli?" Problem kod strateškog glasanja, da, postoji, i u teoriji biračkog ponašanja, to strateško glasanje.

Ali to je uvek za izbegavanje rizika. Ne za ulazak u rizik. Znači, on strateški glasa ako glasa za sigurnu opciju. A ne za manje sigurnu opciju. Hajde da ostanemo na ovome.

Ono što je svakako dobro za sve koji žele promenu je da se razgovara o tome kako da pređu cenzus i Evropska Srbija i autentična desnica. Je l' to poenta ovoga što ste rekli sad?

Ne, nije. Ja mislim da je kasno za to. Ja mislim da je prekasno za to, iskreno da vam kažem. Ne znam, to nije... Ja sam negde na početku, u prvoj prilici, da govorim, govorio o tome da jedino naša strana, kad kažem naša, onda ja stvarno doživljavam nas kao partnere, a ne kao rivale. Nas i studentsku listu. To se razlikuje donekle od jednog od vaših gostiju sa studentske liste koji je ovde gostovao pre nekoliko nedelja, koji je govorio o rivalima.

Obrazložio sam da se u dva scenarija gube bar po tri mandata za našu stvar.

I da smo mi, verovatno je tako i za autentičnu desnicu, da se odustalo, kao i to da ne pređemo cenzus.

Najmanje po osam mandata donosimo našoj strani ako pređemo. Ali to ne treba niko sad da nam pokloni. Na nama je da probamo da uverimo. Ajde da vidimo šta je to pred nama, o čemu se radi. Ne radi se samo o parlamentarnim izborima, koji svakako jesu ekstremno važni. Ako mi ove izbore odradimo kako valja i imamo tu pobedu, a ne tu pobedu sa gorčinom gde je studentska lista sa najviše mandata, a ipak ne može da formira vladu, ili ima na raspolaganju samo SPS, nego ako stvarno pobedimo i možemo da formiramo vladu, bilo u kojoj od ovih varijanti, mi mislimo da bi za Srbiju bilo bolje da to radimo mi i studentska lista.

Naravno, u varijanti u kojoj treba i autentična desnica, bolje je, i to mnogo nezamislivo, nego ovo što imamo. Ne može da se poredi. U toj varijanti, predstojeći predsednički izbori kojiće se desiti do kraja godine, oni su već rešeni. Onda SNS nema šta da traži na tim izborima. Onda naredni veliki i važni lokalni izbori, kojiće biti, osim u Kragujevcu, tri velika grada, tek sredinom 2028. redovno.

Nećemo ih čekati toliko, desiće se za šest meseci. Mićemo tada, za osam meseci, imati Srbiju u drugom ruhu. Ako imamo nerealna očekivanja, ako imamo ostrašćenost i ovakve stvari, da neko pokušava da nas nametne kao neprijatelje jedni drugima, a to ne rade, kao što rekoh, ni studentska lista, ni ove dve liste ovde, nego rade se neki koji se bave babysittovanjem i pranjem svojih biografija. A o kome govorite? Pa govorim o onome što je Dejan Ilić nazvao otpacima jedne stranke, ljudima koji peru svoje biografije, što bi rekli u onom jednom klipu: "Svi gore istu struju." Nije njihova struja, niti je njihova veš mašina, ni voda, nego gledaju da se operu podržavajući studentsku listu. Evo sad i Branko Ružić kaže: "Šta radiš, podržavam studentsku listu." Šta si radio do sad? Nema veze. Da se vratim, ovo je prvi, idealan scenario. Drugi scenario, završavam za 15 sekundi.Će biti vremena i za mene ili? Drugi scenario je da imamo izneverena očekivanja, da se to ne desi sada.

Pitanje je štaće se desiti sa predsedničkim izborima u tom slučaju. I čekaćemo do ne znam kad te lokalne izbore, verovatno tada kad imaju i vreme. Velike stvari su u ovom sada.

Velike. I mnogo je važno da ličemo mi od Nove godine biti Srbija na evropskom putu iliće biti Srbija koja se i dalje traži. Ako možete, Miloše, ti si za tri sekunde. Ovako, ja prvo mislim da se puno grešilo do sada, da je ova stvar bila gotova i prelomljena još prošle godine. I da nismo prelomili, od gotovog je napravljena veresija, bože moj. Za prosto i mleko ne vredi plakati. Ajde da ne grešimo sada, ostalo je dve nedelje. I evo, na krajućemo se složiti, što je vrlo čudno, priznaću se, gospodine Milenkoviću, da nema potrebe da trujemo, inače dovoljno zatrovamo političku scenu od strane Aleksandra Vučića, da uradimo sve da svako svoje glasače mobiliše i da ostvari najbolji mogući rezultat.

Treća stvar, mislim da potcenjujete ljude s desne strane koji hoće i promenu vlasti i promenu politike.

Neće mnogi od njih, ja pričam s narodom, većina neće za studentsku listu, ima za koga da glasa.

Kratko, četvrto, zašto toliko protiv vladike Nikolaja Velimirovića, veliki teolog, treba ga čitati, ima tu mnogo ozbiljnih stvari. Hvala vam. Idemo na predloge za proteklu nedelju, iako je tema večeras bila šta

odlučuje i o čemu treba da razmišljate onog dana kad stanete u toj kabini i treba da zaokružite koji broj i za koga glasate. Pa evo, možda bi ovih šest predloga kojećemo videti bilo dovoljno, da nema nikakvih kampanja, da nema nijedne debatne emisije, da nema ničega. Ajmo da krenemo na predlog broj jedan.

U predlogu broj jedan gledamo jedan proces. Prvo gledamo kako je izgledalo pre sedam godina i dokle je doguralo danas. To je predlog broj jedan.

To je ogromna stvar. Dakle, Čačak, Kraljevo, Banja, Trstenik, Kruševac,Ćićevac, Pojatev.

I sve je to naša veza sa Evropom. I zato se na to nadovezuje izveštaj Evropske komisije.

Kome to mašete? Nekome? Ljudima što mašu.

Aha, dobro. Pa da, neki mašu, neki... Neće da mašu, štaćete.

Ja sam pripremio ovde u dvorištu moga oca u Jajincima jedan poseban setup. I ovde, kao što vidite, je stolica.

Slika je gospodina Srdanovića. A pošto oni kažu daće i kamen za kupus da me pobedi, stavio sam im kao podršku i kamen za kupus, da budu sigurni da pobeđuju. I pošto nemam drugog načina i ne postoji druga mogućnost, jer oni to ne žele da rade, jaću danas da raspravim sa gospodinom Srdanovićem jednu važnu temu. Žao mi je što tako mislite, gospodine Srdanoviću.

Hvala vam za današnji duel. A jaću stolice da nosim svuda sa sobom, paću tako s vremena na vreme s vama da razgovaram, jer znam da drugu priliku neću da dobijem. Predlog broj dva.

Gledamo kako izgleda u ovom trenutku u Srbiji, koliko je različite vrste policije po ulicama i po institucijama. To je predlog broj dva. I kažem, jedan od najhrabrijih momaka i koga svi znate, on mi kaže: "Šefe, Aleksandre, mi sad tamo da se zaletimo, mi tamo nemamo koga pošteno ni da bijemo. Nema čoveka tamo." Kaže: "Nemaš kog da biješ.

Nemaš kog da biješ." A oni su... Od zla oca, još gore majke, nemaš kog da biješ.

Skupština grada Beograda. Uoči sednice dominira plava boja, a uniformisana policija nije.

Ja sam bukvalno šokiran okupacijom Skupštine grada. Znate, ovde imamo više ovih nekakvih obezbeđenja uniformisanih od odbornika. Znate, ulazi se kroz dva punkta sa kontradiverzionim vratima, sa pretresom. To je gore nego na aerodromu.

I onda ispred svakih vrata stoje po tri uniformisana pripadnika obezbeđenja, uključujući ova vrata koja vode u WC. Znači, kako može u okupiranoj Skupštini, koja je pod nekakvom vrstom paravojne sile, uopšte da se slobodno odlučuje i glasa? Ispred sale obezbeđenje, u sali takođe. Odbornica Tanja Mićić je na bolničkom lečenju, njene kolege iz "Kreni promeni" traže odgovornost. Mićemo reagovati kao "Kreni promeni" sigurno i nećemo stati do onog momenta dokle god Aleksandar Šapić ne istupi sa ove pozicije. Nemojte da smetnete sumom.

Ni 15. marta oni nisu imali šansu. Sa sve 70% policije koja je bila pod njihovom kontrolom. Vi ste tada odali priznanje i nakon toga više puta ljudima u Pionirskom parku. Ljudima u Pionirskom parku i jednoj jedinoj jedinici koja je tada bila na strani države komandanta Repca. To je bila policijska brigada. Sad je drugačija situacija.

Sad je mnogo drugačija situacija. I u narodu, i u narodu, i u policiji, i svuda.

Šta komandant žandarmerije i načelnik Uprave kriminalističke policije rade na predizbornom mitingu vladajuće stranke, ako se zna da im je stranačko organizovanje zakonom zabranjeno?

Znamo da se na mitinge SNS-a dovode i oni ljudi koji to ne žele, bilo da su ucenjeni ili plaćeni.

Prvi put imamo novi momenat da je na mitingu vladajuće stranke vrh policije, neskriveno.

To je pokazivanje lojalnosti i da su jedinice na čijem čelu se oni nalaze spremne da brane, znači, do poslednjeg daha, volju Srpske napredne stranke. Šta je Vučić jasno poručio građanima Srbije dovođenjem ne samo čelnika beogradske policije, već je na mrežama osvanula i fotografija, na primer, načelnika policije uprave u Šapcu. Olivera, dobro me poznaješ.

Ja ti sad kažem: nikome neću dati da pokrade narodnu volju. Nikome.

Da dođe s pištoljem, oteo bi im pištolj iz ruke. Ja to vam sad kažem.

A sad, da dođe njih desetorica s pištoljem, svojoj desetorici bih oteo pištolj iz ruke.

I ne bi mi bilo prvi put da nekom otimam pištolj iz ruke. Da, pa stalno se govori to nešto "braća Vučići", skoro da su bacili u senku braću Kariće. A čini se da su braća i Aleksandar i Bogoljub. Hajmo da vidimo kako se ponaša i šta priča brat Bogoljub.

To je predlog broj tri. Sve ono što imate od kompanija u Srbiji, a tu je United International sa vašim udelom od 4,5%, o tome piše u novom broju nedeljnika... To je firma koja je nacionalizovana od strane... To je Nedeljnik, Nedeljnik Radar, to je firma gubitaš.

BK Tesla kompanija koja je takođe gubitaš. Druge kompanije u kojima imate mali udeo ili ste imali stopostotni udeo, a sada su registrovane na Kipru, takođe mnoge od njih gubitaši.

To je sve... Sadću vam ja odgovoriti... Na sve ovo što vi nabrajate, moram da vam odgovorim. Ima li neka firma vaša u Srbiji? U šestom martu nema nijedan.

Ne postoji u Srbiji zbog dobrog poslovanja. Jaću sada vama da odgovorim.

Ono što je govorio naš nastavnik srpskog jezika u Peći, novinar politike, Branislav Mikić.

Ovako je on odgovarao kad mi treba da recitujemo: "Snežanku, majku Knežpoljku..." Stojanku, majku Knežpoljku. Znate vi u koga gledate, s kim vi sedite?

Vi sedite sa vizionarom sveta. Da li vi to znate? Vi sedite sa čovekom ostvarenim.

Vi sedite sa čovekom koji savetuje predsednika Putina, predsednika Trampa.

I ja kažem Vladimiru Vladimiroviću: "Stani, predsedniče, aj pročitaj mi te podatke za Poljsku." On kaže: "Pa nije važno." Ali bio je fer, opet, u razgovoru. A ja kažem: "Ne, ne, meni je važno.

Aj pročitaj." Pa nisam ja političar. Nisam ja čovek sa ulice koji ulazi u parlament.

Ja sam legendarni čovek. Razumete? Ja pripadam grupi od 100 ljudi, ja sam Novak Đoković u biznisu. I da, ajmo da ovo dobro raspoloženje prebacimo na nešto mnogo ozbiljnije.

I jedan kratak odgovor: pa da nije bilo ništa kad ste postavili to pitanje, a šta mi prigovarate?

Pa evo, da ništa nije bilo i da ti se samo omaklo prošle nedelje ovo. Predlog broj četiri.

Aj, kažite mi ako mogu nešto i da pomognem. Vama da pomognem?

Ajde, kažite. Gospodine predsedniče, meni je dete poginulo u Majdanpeku pre pet godina.

Ja sam kod vas. Kako vam je dete poginulo? Pregazio ga buldožer.

I bilo mi je zakazano da dođem kod vas, a vi ste... odloženo mi je pošto ste vi išli za Brisel. Jer sam se nadala samo da vi možete to da mi pomognete.

A šta je u pitanju? On je bio neprijavljen, neobučen, radio je samo tri dana i treći dan su ga ubili. Ko ga je ubio? Pregazili ga u rudniku Majdanpek.

Nije ga ubio, nesreća je valjda. Ne, ne. On je...

Đukanović, Đukanović brani ubicu mog deteta, tog podizvođača. Đukanović je njegov advokat.

I to mi otežava. Šta je advokat, gospođo? Advokat brani svakoga.

A on je kriv. Moje dete je bilo neprijavljeno, neobučeno.

Ono nije smelo tu da se nađe. Samo je radilo dva dana i treći dan su ga pregazili.

Znači, nije prijavljeno u zemlji Srbiji. On nije smeo da uđe.

Molim vas, šta želite sad od mene? Ja želim da mi pomognete da se taj moj, dok sam ja živa, da se to presudi već jednom. Da se presudi. Kako da zovem sudiju ili bilo koga?

Ionako su svi protiv mene tamo i tako dalje. Šta mislite da uradim?

Kažite mi šta mislite da uradim. A meni kažu da je vaš sud. Sudija moj?

Ja. Sud moj. Pre sedam dana, u ovo vreme smo u ovom studiju započeli priču o tome kakve je odluke doneo RIK na predlog Ministarstva spoljnih poslova.

Desilo se svašta novo. Dakle, čini se, ništa novo što bi bila dobra vest.

Dakle, Ministarstvo spoljnih poslova ostalo pri svome. RIK je odbio sve prigovore.

Ali desilo se nešto što je utisak da mnogo ljudi nije zapazilo u opštoj zabrinutosti.

Dakle, 31, čini mi se, zaposleni u Ministarstvu spoljnih poslova se potpisao na papir koji su dostavili medijima i gde su rekli glasno: "Mi iza ovoga ne možemo da stojimo." A desilo se još nešto o čemu govori jedna devojka iz Hjustona. Ona kaže, nekoliko puta ponavlja, da srpski inat se probudio.

Dakle, glasaće naši u dijaspori, hteli vi to ili ne. O tome je predlog broj pet.

Bez dogovora Ministarstva spoljnih poslova i Republičke izborne komisije o povećanju broja biračkih mesta u dijaspori, 31 diplomata Ministarstva spoljnih poslova ogradio se od zvaničnih odluka i poručuju: "Dijasporo, izvini. Dijasporo, izvini. Vrata koja su ti zatvorena nisu zatvorena našom rukom, ali nećemo prećutati da je to učinjeno u ime naše institucije koja bi trebalo da zastupa i štiti interese i prava svih državljana Republike Srbije", navode diplomate.

Ovo je svesno geografsko odsecanje. Preko 6.500 naših ljudi primoravaju da putuju više od 200 kilometara.

2.800 njih mora da pređe preko 1.000 kilometara, a skoro 3.000 građana mora da kupi avionsku kartu samo da bi ostvarilo svoje ustavom zagarantovano pravo. Slali smo mejlove institucijama kao što su ODIHR, OEPS, Savet Evrope. I eto, nadamo se daće pritisak sa strane naterati RIK da promeni odluku i

daćemo mi 25. oktobra moći da glasamo u ambasadi u Abu Dabiju.

Evo, pobedili smo ih u Lisabonu 91 prema 1, možeš misliti. Kad dođu iz Pambukovice glasovi, to 10 puta nadoknade i to je to. Dakle, hoću samo da vam objasnim. Pa vi se smejete, a ja vam govorim istinu. Međutim, ono što se zapravo dešava, probudili su srpski inat koji zaista ume svašta da postigne. I mi se spremamo da putujemo gde god. Problem je svakako i vreme i novac i kompletna logistika. Znači, nama je Los Anđeles udaljen oko 1.500 kilometara.

Karta u dva pravca, kada sam poslednji put gledala, znači u oba pravca, je oko 350 dolara.

Smeštaj u Los Anđelesu, s obzirom da treba da glasamo u sred noći, je dodatnih oko 150 dolara.

Znači, moja porodica je četvoročlana, eto, saberite. Međutim, zaista, kao što sam rekla, srpski inat kad se probudi, postoje i druga rešenja. Tako da smo cela dijaspora zapravo pokrenula sajt koji se zove votebnb.rs, gde svako ko želi da glasa u drugom gradu ili ponudi smeštaj ili prevoz, ima priliku da to uradi. Znači, to nije samo za Ameriku, to je za kompletan svet. I stvarno smo se mi, dijasporo, ujedinili više nego ikada, povezali i upoznali ljude širom sveta. Tako da, eto, i neke lepe stvari koje je taj inat probudio.

I sigurno nećemo tek tako odustati od naših prava. I ne možete zapravo nikad znati da li ste u pravu kad se izjašnjavate: ima li smisla ili nema smisla ići u debate na RTS.

Dejan Šoškić je pokazao da ima smisla i to je pokazao na različite načine. A zapravo je opet najviše režim pokazao zašto to ima smisla. Dakle, toliko je uspešan bio Siniša Mali u toj debati da je morao od ujutru sutra da gostuje prvo na Pinku, pa onda na Informeru, pa je morao predsednik da se uključi i da analizira debatu. I šta su zaključili? Moram unapred da vam kažem, da biste pažljivo gledali, kažu da Siniši Malom nisu dozvoljavali da govori. I da nije mogao da dođe do reči ni od koga. Hajmo da vidimo. To je predlog broj šest.

I sad jedan potpuni cinizam. Da danas, 20 godina kasnije, taj isti koji je prodavao na Doboš domaće preduzeće, on govori o nekakvom otpuštanju za koje je navodno, tobože, nekakav guverner bio 10 godina nakon toga odgovoran. Dakle, to su besmislice. Takođe je netačno.

Takođe, bili ste direktor u Agenciji za privatizaciju. Ja sam rekao sasvim precizno.

Da li sam ja bilo šta pogrešio kada sam rekao da je za vaše građane u Sloveniji?

Izvinjavam se. Neistinito je rečeno. Neistinito je rečeno.

Da je kurs... Naravno, u tom trenutku je rečeno. Rekli ste neistinu i dezinformišete javnost. Dakle, nemojte da dezinformišete javnost.

Ja vas molim, mi smo sada pred građanima Srbije, sluša nas narod Srbije.

Moramo da vodimo računa da saopštavamo narodu istinu. Ne, neistinu, nego istinu vašeg grada. A istina je vrlo jednostavna. Evo, vidite.

Za ovakav devizni kurs i njegovih rezultata... Samo trenutak.

Samo da odgovorim, gospodine Šoškiću. Ne, ne, ne. Ništa vi meni ne odgovarate.

Treba da odgovorite gospodinu Radoviću, onda mi rešite. Tako je.

Nema nikakve veze sa našom temom. Ja želim da odgovorim na netačne odgovore koje su već izrečene.

Dakle, nema nikakvog smisla da ste rekli daćete da odgovorite, gospodine Matiću.

Poljaci, samo sekund. Tek u julu mesecu. Samo sekund, molim vas.

Godinu dana nakon toga, takođe. Bio je... samo sekund, molim vas.

Bio je suvlasnik u privatnoj firmi. Ali zašto je važno? Molim vas.

Tako da, poštovani građani Srbije, ukoliko blokaderi i studenti dođu na vlast, evo da vidite koće vam biti predsednik vlade. Dakle, to su istovremeno ulaganje u obrazovanje...

Mi danas imamo manje ulaganje iz budžeta nego što smo imali 1.900. U jednoj rečenici, ako možete da mi odgovorite. Ja sam vas slušao. Ja sam vas, gospodo, slušao.

I tako oni lepo viču, ne daju joj da kaže bilo šta. Kad krene da kaže, onda ga prekidaju.

E sad, možda sam ja teoretičar zavere. Ne znam da li su vama to rekli.

Ja juče, dok sam gledao, ja sam sve vreme pojačavao i smanjivao ton. Zašto?

I to su mi rekli mnogi ljudi da jesu. Izgleda da su smanjivali ton. Nemam dokaza, ali tako mi se čini.

To mi je više ljudi reklo da je moj ton bio smanjen dok sam govorio. Ali dobro.

Izvolite, dobro veče. Dobro veče, ovde je Nenad iz Pančeva. Veliki pozdrav vama i vašim gledaocima, kao i vašim gostima. Takođe. Glasao bih za predlog broj jedan.

Dakle, mislim da je ona scena zaista zastrašujuća. Ja kao građanin Srbije, jednostavno, bio sam ogorčen.

Ne mogu da zamislim jednog velikog državnika da se onako ponaša.

Bilo kog velikog državnika. Ono je zaista užasna scena. Ali prokomentarisao bih više situaciju u državi trenutno u kojoj se nalazimo. Ja sam išao na skoro sve proteste od početka svega ovoga što se dešava u zemlji. Ali iskreno da vam kažem, ja ne znam i ne verujem daću glasati za studentsku listu. Jer uopšte mi nije jasno o čemu se ovde radi. I uopšte mi se ne sviđa pravac u kom oni idu.

Malo sam zbunjen, iskreno da vam kažem. I zato mi je drago što je ovde predsednik, odnosno gospodin Jovanović. I imam jedno pitanje za njega.

Samo bih ga pitao da li može još jednom da nam potvrdi daće sigurno sarađivati sa studentima nakon ovih izbora. Dobro. Hvala.

Nakon nečega. To je to. Izvolite, dobro veče.

Ovde je Goran Brajević iz Beograda. Na vezi. Pozdrav za vas i za vaše goste.

Što se tiče predloga, glasao bih za predlog broj dva sa velikim, da kažem, no comment dodatkom na to, s obzirom da ne znam da li smo imali nekog predsednika koji tako razgovara na mediju.

A za vaše goste, mislim da me preduhitrio prethodni gledaoc, isto pitanje, s obzirom da smo imali ljude iz politike koji su rekli da neće sarađivati sa SNS-om, da ih prozovu kraljevima, carevima i radnicima prethodne varijante. Čak i saradnja sa STS-om je bila odlična kad je trebalo.

Da liće gospodin Jovanović, ukoliko oni budu bili ti koji budu odlučivali o formiranju vlade, s obzirom da je režim bogat, moćan, imao bi dosta da ponudi, a oni nisu kao pojedinci ni predstavljaju stranku, da li mogu da garantuju da njihove opcije neće ni u kom slučaju sarađivati sa srpskom opozicijom?

To je pitanje i za gospodina Panoša i za gospodina Jovanovića. Hvala vam.

Izvolite, dobro veče. Dobro veče. Izvolite.

Predrag iz Beograda. Izvolite. Svi predlozi pokazuju koliko mi ludila preživimo za 7 dana. Samo izvolite. Za 7 dana glasaću za 3 podeljeno sa 3. Ne mogu da izgovorim ovaj broj. Znači, 3 podeljeno sa 3.

Glasam predlog. A komentar za gospodina Jovanovića i Ponoša, žalosno je što ne prepoznaju trenutak, što ne prepoznaju šta je cilj izbora i šta je tema izbora. Smatram daće svi njihovi glasovi biti bačeni i zbog toga mi je jako žao. Njihove predizborne aktivnosti u salama od 50 ljudi pokazuju da nemaju podršku, ulice pokazuju da nemaju podršku, nisu aktivni na ulicama, nemaju podršku.

Baciće glasove. Nisu od juče političari, dobro znaju šta rade, tako da na njihovu dušu svaki bačen glas. Hvala na uključenju. Hvala.

Laku noć. Izvolite, dobro veče. Dobro veče, Nenad iz Zemuna.

Izvolite. Predlog u znak zahvalnosti i pozdrava svojim kumovima iz Amerike, kojiće preći silne kilometre da bi ostvarili svoje pravo, zato što im je tako nametnuto.

Rekao bih samo par stvari. Šta je najveći utisak? Izvolite.

Koji je najveći utisak? Utisak broj 5. Oprostite.

Izvolite. Da. Znači ovako.

Rekao bih samo nešto. Ja imam dvoje dece i nemam nikakvu dilemu koji broj treba da dobiju.

Svim očevima i majkama, i naročito babama i dedama, bih dao jedno uputstvo: stanite pred ogledalo, pogledajte se u oči i postavite sebi pitanje: da li ste vi budućnost vaše dece ili su oni vaša budućnost?

Onda više nema nikakve dileme. A što se vaših gostiju tiče, u smislu ko je došao, a ko nije, pa to samo daje odgovor na pitanje. A ko nešto i radi. Oni što rade su zauzeti, nisu mogli da dođu. Ovo nije fer. Ovo nije fer, i verujte mi daće onda to važiti i za sve protekle emisije gde su bili predsednici studentske liste i za sledeće gdeće biti.

Tako da neće biti da oni koji dolaze u utisak nedelje ne rade ništa. Prosto nije fer.

Hvala vam. Laku noć. Izvolite, dobro veče.

Dobro veče, Olja. Imate divne goste. Glasam za predlog broj 2.

Milan iz Beograda. Javljao sam se pre 6 meseci, ne uključujete me redovno, ali je važno.

Glasam broj 2. Konkretno, predsednik priznaje da ima svoje batinaše koji se pravdaju da nemaju koga da biju. Što je od crne liste najcrnija. Konkretno se izjasnio ko bije ove ljude. A pod 2, dozvolite mi, prekinite me ako mislite da grešim.

Opozicija nije dorasla njemu. Da nije studenata, oni ne bi ni postojali u okviru ovih izbora.

Je l' dovoljno jedna stvar? Premijer ligu, prenos od 5 godina je platio 600 miliona evra.

PKB je prodat Arapima za 115 miliona. Bor na 99 godina Kinezima za 360 miliona.

A premijer ligu, da ne bi prenosila N1 Sport Klub, nego Arene, je platio 600 miliona.

Što ne kaže od opozicije nekoj? To je najflagrantniji primer šta radi.

To je jedan od primera, Olja. Hvala vam. Hvala vam.

Laku noć. Izvolite, dobro veče. Dobro veče, Olja.

Moje ime je Smiljana iz Novog Sada. Izvolite. Glasala bih za predlog broj 5, pošto je to jedini pozitivan predlog na vašoj listi. U pravu je bio gospodin koji se javio maločas i rekao je da mi ovo preživljavamo iz nedelje u nedelju. Tragično je.

A pozdrav i podrška za sve studente koji se vredno bore. I prošla emisija je bila mnogo poučnija nego ova. I mnogo su nam se više svideli ti gosti, ali eto.

Veliki pozdrav za vas i sve što radite. Hvala vam.

Hvala vam. Laku noć. Izvolite, dobro veče.

Dobro veče. Izvolite. Siniša iz Zemuna.

Glasam za prvi predlog. Zato što je predsednik Vučić prvi koji je zvanično gospodina Crdanovića sliku uneo u svoj dom. Dobro, evo zaslužili ste. Ja čak čujem smeh gore iz režije.

Tako da ste zaslužili aplauz. Ajmo dalje. Hvala.

Toliko samo sam imao da vam kažem. Dobro. Hvala vam.

Laku noć. Da. E, hajmo sad, gospodine Ponoš, šta je najjači utisak? Pa meni najjači utisak... Mislim, svi su, kao i inače kod vas, odlični. I Marina Abramović i Zlatoljub Karić i...

Ali ipak ovo sa dijasporom, gdeće od tih 100 plus hiljada prijavljenih naših glasača, po svih ljudi u dijaspori za glasanje, posle svih ovih opstrukcija i komplikacija i teranja ljudi da u doba noći glasaju ili putuju hiljadama kilometara i takve stvari, verovatno neće moći svi od tih prijavljenih da glasaju.

Ali je važno da primetimo da je to, i da svi glasaju, to je samo jedan deo od onih pola miliona koji su otišli iz ove zemlje od kad je ova vlast. To je porazno. Mi u stvari pričamo o tome.

On im ne da ni da glasaju nakon što su oni, preobučeni radikali, nakon što ih je doveo do toga da moraju da odu iz ove zemlje. Sad im ne dozvoljava ni da glasaju. I druga stvar koja ima veze sa tim predlogom je ova neka vrsta pobune unutar institucija sistema, u Ministarstvu spoljnih poslova.

Diplomatija je jedna od tih starih državnih zanata, kao vojska, gde se poštuje hijerarhija, red, kodeks, pravila igre. Ovim ljudima je dozlogrdilo. To što su uradili, pre svega ovi zaposleni, to je apsolutno za poštovanje. Naravno, i ovo što su im se priključili penzionisani, njima je ipak mnogo lakše. Ali puno poštovanje i s moje strane ljudima koji rade u Ministarstvu spoljnih poslova, koji su na ovaj način skrenuli pažnju da je to nedopustivo što ova vlast radi. Dušane, šta je najjači utisak, paćemo onda da krenemo da odgovorimo na pitanja. Samo da rešimo ovu stvar. Broj 5, isto.

I manje-više sve što je rekao gospodin Ponoš, samo bih dodao da pokazuje neverovatnu mobilizaciju ljudi, broj ljudi koji se prijavio u inostranstvu. Meni je to još jedan indikator daćemo imati veliku izlaznost, koliko su ljudi motivisani, ne samo da izađu na glasanje tamo negde u belom svetu, nego i da putuju do svog biračkog mesta zbog toga što im je sada ograničeno pravo glasa, ili nekima efektivno i oduzeto pravo glasa. Jer ovo što ste čuli, priča da neko mora da putuje nekoliko hiljada kilometara avionom, to efektivno znači da vam je neko oduzeo pravo glasa.

I to je još jedna stvar koja pokazuje koliko je blizu ova trka između Vučićeve liste Ujedinjene Srbije i studentske liste, i koliko je svaki glas važan. I svaki čovek koji izađe na glasanje je važan. I zbog toga je ta mobilizacija glasača najvažniji faktor za 25.

oktobar. Isto pitanje. Šta je najjače?

Broj 4. Broj 4. Nekako mi je otužna cela ta scena i oslikava tragiku u kojoj se nalazi ova žena i njen gubitak, i kome se obraća, i kako se obraća, i zašto se obraća. Pokazuje dokle smo stigli. Ako mogu da dam dva odgovora, pošto smo... Bilo je pitanje. Prvo, jedan gledalac, hajmo od ovog kritičkog, je rekao, bilo je namenjeno i meni i sagovorniku iz političke stranke, gospodinu Ponošu, da ne prepoznajemo istorijski trenutak. Ne, naprotiv, ja ga vrlo dobro prepoznajem. I baš zato sam, između ostalog, na izborima, jer nećemo da dozvolimo, ne samo ja lično, nego svi koji su uz nas, još jednu promenu bez promene. Neka, hvala.

Videli smo 2012. šta to nosi. I nećemo još jedanput da menjamo vlast, a da ne menjamo politiku. I koristim priliku da pozovem sve desno orijentisane birače koji hoće da vratimo dostojanstvo, nacionalno samopouzdanje, imaju za koga da glasaju, to je autentična desnica.

Ovo drugo pitanje, prvog i drugog gosta, da li mogu da garantujem? Da, mogu da garantujem.

Po stoti put, od 2023. to govorim. Mi nećemo imati nikakvu saradnju, niti imamo sa Aleksandrom Vučićem, i menjaćemo ovu vlast sa svim opozicionim akterima.

Ovu rečenicu sam ponovio 300 puta u poslednje 3 godine. Sa svim opozicionim akterimaćemo nakon izbora menjati ovu vlast. I malo mi je čudno. Ja razumem argument, ali ga i ne razumem. Kad neko kaže: "Imali smo..." Što je tačno, imali smo prilike da vidimo s desne strane da neko kaže nešto, a onda posle izbora ode. Misli se na Zavetnik i na Dveri.

Ali ja sa njima nisam bio u koaliciji baš zbog toga, gospođo Bećković. 2023.

sam mogao, zarad matematike, da kažem: "S njima sam siguran, idemo na 7-8%, divota božija." Nisam, jer sam shvatio, a oni su rekli da neće da se obavežu na ono na šta sam se ja obavezao tada, da javno kažemo da ga rušimo, sa svim ostalima. Shvatio sam da imaju dogovor i zato nisam bio s njima.

I poslednja stvar. Kod vas u emisiji sam 2022. godine, na vaše pitanje, i to volim da podsećam. Podsećali ste prošle nedelje. Ali moram.

Bio je Kovačević Siniša. Pitali ste da li 100% od 2022. godine isključujete saradnju sa SNS-om. Ja sam rekao: "Ne vidim kako je ona moguća, skoro da je nemoguća, ali ne isključujem 100%." Jer sam bio čestit. Pošto sam znao da mi to nikakav poen politički ne donosi. Za slučaj da je odbijen francusko-nemački sporazum koji je već bio tu kao non-paper, to je bila onda opcija. Znači, ja ono što mislim, to i kažem i iza toga stojim. Okej, na vašoj listi se nalaze ljudi koji su bili u SNS-u ili koji su sarađivali sa SNS-om. Dakle, pominjali ste, slušao sam vas pre neki dan, govorili ste o jednom od vaših kandidata koji je 2019. 2020. bio na lokalnoj listi kao monarhista, odnosno POKS, ali to je završena stvar, ljudi. Pa dobro, ja vam samo to govorim.

A da se ne čudite toliko zašto vas ovaj čovek to pita. Pa da vam kažem, pre 6 godina, evo, ja sam rekao 2022. da ne isključujem 100%, da ne vidim kako je moguće, da mislim da je nemoguće. Znači, ne brinite za nas. I svi koji su nam prišli se apsolutno slažu s tim. Menjamo ovu vlast jer je to neophodno.

Isto je pitanje bilo za vas. Da, o potencijalnoj saradnji sa SNS-om.

Ja nikad ne bih ni ušao u politiku da radikali, ovakvi ili onakvi, sad preobučeni, nisu zaposlili Srbiju.

Radio bih nešto drugo što mladi penzioneri rade. Što bi bilo verovatno bolje i za moje zdravlje i za moju porodicu. A da sam hteo nešto da imam sa SNS-om, onda bih verovatno ja bio ambasador u Vašingtonu, a ne Šutanovac. Verovatno to ne mora mnogo da se obrazlaže i dokazuje. Ja sam malopre u pauzi rekao kako mislim da je šteta što ovakve emisije trošimo na raspravu da li treba ili ne treba da idemo na izbore. Bilo bi verovatno mnogo razumnije i gledaoci bi očekivali da gospodin Jovanović i ja odmerimo argumente za Evropsku uniju ili ne.

To su naše velike razlike. S tim idemo na ovu utakmicu. Bilo bi normalnije da smo morali da... Da malo porazgovaramo o tome, da izbijemo argumente ovoj vlasti, da oni sad ovako bahato, kao što to radi Siniša Mali sa svojim sagovornicima u emisiji, objašnjava, napada, umesto da se kaju. Oni sad govore šta bi oni nanovo posle 14 godina.

Dajte nam još jednu priliku. A ne smemo da im dozvolimo da se zaboravi kako smo mi stigli uopšte do ovih izbora. Nismo stigli zato što su ljudi nezadovoljni poreskom politikom.

Stigli smo zato što su oni krivi za 16 ljudskih života, zbog njihove korupcije.

I nekako su nam izbacili to kao temu, a mi se raspravljamo da li opozicija treba da ide na izbore ili ne treba.

Ne. Ovde se radi o tome da imamo vlast zbog čije korupcije, neodgovornosti, krađe, ljudi bivaju ubijeni u ovom društvu. O tome se radi.

I da vas pitam, ovo što je najnovije, što sam pročitala, da ste rekli juče ili prekjuče, a to je da je vreme i da bi bilo dobro da se već počnu razgovori unutar opozicionih stranaka.

Šta da radite na dan nakon izbora, budući da... Ajde da vam ne ubacujem u usta.

Ja sam rekao da... Kako ste tačno formulisali? ...što mi nemamo komunikaciju.

Stvorila se neka takva atmosfera da onaj ko je glavni akter nema komunikaciju s nama, a bilo bi normalno. Mi sve vreme znamo, svi znaju gde smo, koji je broj telefona, koja je adresa. Bilo bi dobro da komuniciramo. Na svu sreću, ljudi na lokalu, ovi koji se bave kontrolom izbora, imaju dobru i funkcionalnu komunikaciju, uglavnom.

Vidim da i u situacijama kad drže štandove jedni pored drugih, to je baš onako kao što treba da bude.

Mi na vrhu stranaka i studentskog pokreta nemamo tu komunikaciju, osim sa nekim ljudima personalno.

Ja mislim da je već poprilično vremena potrošeno, a da bi trebalo da to imamo.

Bojim se zaslugom ovih koji nasubeđuju da ne treba da idemo na izbore.

Ali pomenuli ste kao temu da neće biti mirne predaje vlasti. Ja se toplo nadam daće sve biti u redu. Ali kad razgovarate sa stranim diplomatama, njih jedino interesuje da liće biti nasilja. I šta onda raditi? Pa šta mi možemo da im kažemo u ovoj situaciji, kad mi ne kontrolišemo to? Mi nismo u situaciji.

Opozicione stranke sad ne mogu da iskontrolišu situaciju na ulici. Da se ne lažemo. Sagovornici su pre svega vlast koja kontroliše i zloupotrebljava aparat sile. A videli smo da su skloni da ga zloupotrebe 15. marta i u svemu onome što se dešavalo do sada.

I narod koji je ogorčen i neće dozvoliti da mu se otme glas. Bilo bi idealno da mi nemamo 25.

oktobar. Da imamo samo 24. septembar, odnosno sada 25.

oktobar. To zavisi od vlasti. Emocije su jake.

Svašta može da se desi. Trebalo bi da razgovaramo o tome. Da je sreće, i ova vlast bi rekla: "Ljudi, ajde malo da zastanemo." Ajde malo da zastanemo. Ta vrsta komunikacije mora da postoji, bar na našoj strani. Kasno je 26. Mi moramo da znamo koji telefon okrećemo 25. u 8 uveče. Ili možda već popodne, kad vidimo šta se dešava na biračkim mestima. Nikome ko je odgovoran, nasilje ne treba.

Ali treba povesti računa o tome šta ako. Da se referišem, nije bilo pitanja za mene, ali za ovo što je rekao gospodin, i to me sad ovaj Miloš podsetio, vezano za istorijski trenutak. To jeste isto moja teza, to sam ja rekao na početku, ovo je zaista istorijski trenutak. I logično mislim da su akteri sada na pogrešnoj strani istorije i da su svi koji su podržali studentsku listu ovde na pravoj strani istorije. To je jasno da mislim da je pogrešna odluka. Mislio sam to. Isti akteri su i bojkotovali one izbore 2023, to jest radili kampanju bojkota, pa je ona tako se završila zbog toga.

Pred kraj smo, tako da otvorite... U redu je, u redu je, nego da otvorite velike teme.

Da ispoštujem samo Miloša, zato što je rekao za 2%. Je l' mogu samo, Miloše?

Ma možete. Miloš je bio u pravu i sad su mi poslali ovaj...

Moji ljudi, 2022. godine smo tri meseca pre izbora objavili istraživanje.

Da, meni su rekli dva. Tako da to nije izborno istraživanje. I jesmo 55% dali SNS-u i SPS-u, bilo je 56%. U Ujedinjenoj Srbiji smo dali 13,5%, to jest našli smo i bilo je 14%, iako su oni pričali daće biti 30%. Koalicija Moramo 7,5%, Smo i Gađaj, bila je 5%.

Dveri, Zavetnici 5%. Čitam sada, imali su 4%. I Milošu, to jest DSS-u smo dali 2%.

U januaru, pre izbijanja rata u Ukrajini, i kako svi znamo kako je to uticalo na te izbore.

I to je tačno. Ali samo da kažem, pošto ovde je bilo pominjano, da smo sve mašili.

Imali smo tri meseca prilično dobre rezultate pre toga. Isto kao što mislim i gospodin Ponoš je izrazio nezadovoljstvo istraživanjem koje smo objavili sredinom prošle godine.

Međutim, ja moram da podsetim isto i gospodina Ponoša, a to može svako da gugla i da u ChatGPT ukuca.

Kucajte Marinika Tepić Sprint Insight ili Dragan Đilas Sprint Insight, koliko puta su se pozivali na to naše istraživanje iz 2025. u poslednjih godinu dana. Sprint Insight ima jednog zaposlenog, mislim. A dobro, sad nije tema Sprint Insight.

Nema jednog, ali samo guglajte pa vidite koliko se vaših... Ali imam još jedno pitanje.

Pozivanje. Kažite. Dakle, ovo što je nekoliko puta gospodin Ponoš večeras rekao, da ne bi bilo dobro da se završi cela situacija, da studentska lista bude uterana, da pravi vladu sa SPS-om. Šta kažu istraživanja u kojima ste imali uvid, koji ste sami pravili pre septembra? Da li SPS prelazi? Dobro, to sam ja pričao mnogo puta.

Oni su bili oko cenzusa sve vreme. Sada? Cele godine.

Ne znam sada. Ono što ljudi govore je da ide dosta loše po njih.

I to ide zbog toga na koji način je počela kampanja, zbog Baneta Ružića koji je juče udario dodatni šamar SPS-u, i zbog toga što im zaista kampanja izgleda užasno, u smislu vidi se da tu nema skoro nikakve energije. Ko god prati kampanju, evo ja sad baš intenzivno pratim kampanju, SPS je neki možda peti ili šesti po redu izborni akter po nekom intenzitetu kampanje, što nije ranije bio slučaj za SPS. Miloše. Nema relevantnih istraživanja, mnogo ljudi se ne izjašnjava. Prosto matematički ne možete da imate relevantna istraživanja.

Ovo za Beograd nije korektno. 2023.? Pa 2024.

su ponovljeni izbori. Nije korektno oni koji su prekršili svoju reč, koji su dali legitimitet.

Pa ne znam da li je to pogrešna odluka vaša. Samo to kažem.

Ne, ne, apsolutno nije. Ja mislim da to imate nešto u vezi sa tim.

Samo je Vučiću odgovaralo da se izađe na te izbore, znao je da ih dobija, neki su ga poslušali.

Nama nije padalo na pamet, ne samo da smo držali svoju reč, nego nismo hteli da damo legitimitet režimu i onima koji su ga okradali. Možete ovu diskusiju da završite. Ja mislim da grešite.

Ovo je propaganda. Najjači utisak protekle nedelje je predlog broj 5.

Naslov: Utisak nedelje

Pogledaj video prilog

Da, predlog broj 5 je najjači utisak i prema glasovima gledalaca, gostiju u studiju, a i Twitter je rekao da je, kad se sve sabere. Kad se sve sabere, najjači utisak je predlog broj 5, dakle za Slobodnu Pambukovicu. Hajde da i ja kažem, pa dobro, evo ovog puta neću reći svoj utisak, aliću reći svoju poruku. Dakle, svi ovde smo i u studiju svedoci šta se dešava i proteklih nedelju dana na nova.rs, na Novoj, novinama, na N1. I svesni smo i da najmanje 30 godina traje taj refren gde se govori: "Ako ti se ne sviđa, idi." Moja poruka je svim kolegama da nemojte da idete ni ako vam se ne sviđa. Ostanite tu i pokušajte do zadnjeg atoma da radite onako kako se sviđa vama i zbog čega ste dobili poverenje publike svih ovih godina. Nadam se daćete imati snage, to jest, ko vas pita, morate da imate snage, sviđalo im se ili ne. Hvala vam što ste bili večeras ovde.

Laku noć. Hvala. Bez dogovora Ministarstva spoljnih poslova i Republičke izborne komisije o povećanju broja biračkih mesta u dijaspori, 31 diplomata Ministarstva spoljnih poslova ogradio se od zvaničnih odluka i poručuju: "Dijasporo, izvini." "Dijasporo, izvini." Vrata koja su ti zatvorena nisu zatvorena našom rukom, ali nećemo prećutati da je to učinjeno u ime naše institucije koja bi trebalo da zastupa i štiti interese i prava svih državljana Republike Srbije, navode diplomate. Ovo je svesno geografsko odsecanje. Preko 6.500 naših ljudi primoravaju da putuju više od 200 km. 2.800 njih mora da pređe preko 1.000 km, a skoro 3.000 građana mora da kupi avionsku kartu samo da bi ostvarilo svoje ustavom zagarantovano pravo.

Slali smo mejlove institucijama kao što su ODIHR, OEPS, Savet Evrope, i eto, nadamo se daće pritisak sa strane naterati RIK da promeni odluku i daćemo mi 25. oktobra moći da glasamo u ambasadi u Abu Dabiju. Evo, pobedili smo ih u Lisabonu 91:1, možeš misliti.

Kad dođu iz Pambukovice glasovi, to 10 puta nadoknade i to je to. Dakle, hoću samo da vam objasnim...

Pa vi se smejete, ja vam govorim istinu. Međutim, ono što se zapravo dešava, probudili su srpski inat koji zaista ume svašta da postigne. I mi se spremamo da putujemo gde god.

Problem je svakako i vreme i novac i kompletna logistika. Znači, nama je Los Anđeles udaljen oko 1.500 km. Karta u dva pravca, kada sam poslednji put gledala, znači u oba pravca, je oko 350 dolara. Smeštaj u Los Anđelesu, s obzirom da treba da glasamo u sred noći, je dodatnih oko 150 dolara. Znači, moja porodica je četvoročlana, eto, saberite.

Međutim, zaista, kao što sam rekla, srpski inat kad se probudi, postoje i druga rešenja.

Tako da smo cela dijaspora zapravo pokrenula sajt koji se zove votebnb.rs, gde svako ko želi da glasa u drugom gradu ili ponudi smeštaj ili prevoz, ima priliku da to uradi.

Znači, to nije samo za Ameriku, to je za kompletan svet. I stvarno smo se mi, dijasporo, ujedinili više nego ikada, povezali i upoznali ljude širom sveta. Tako da, eto, i neke lepe stvari koje je taj inat probudio, i sigurno nećemo tek tako odustati od naših prava.

Utisci nisu prolazni.

Naslov: Požar

Pogledaj video prilog

Požar u zgradi na Novom Beogradu

U požaru koji je nešto posle ponoći izbio u stambenoj zgradi u ulici Pere Segedinca na Novom Beogradu, evakuisano je 18 osoba, potvrđeno je medijima u Ministarstvu unutrašnjih poslova.

Vatra je izbila u stanu na prvom spratu, površine 37 kvadratnih metara, a gust dim proširio se hodnicima zgrade. Vatrogasci su brzo intervenisali, evakuisali stanare i sprečili dalje širenje vatre. Požar je ubrzo lokalizovan, a zatim i potpunougašen.

Datum: 11.10.2026
Medij: Tanjug TV
Emisija: Vesti 15/TV Tanjug
Autori: Redakcija
Teme: Grad Beograd

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 15:00:00	300:00
Prilog	11.10.2026 15:35:00	3:08

Naslov: Pokloničko putovanje

Pogledaj video prilog

Deca iz Leposavića posećuju Beograd

Više od 30 mališana iz Leposavića boravi u Beogradu, gde su u okviru pokloničkog putovanja "Hrabri čuvari prošlosti, graditelji budućnosti" prisustvovali svetoj liturgiji u manastiru Rakovica.

Učenici od 2. do 6. razreda osnovne škole iz Leposavića boravilo je u trodnevnoj poseti Beogradu, u okviru koje je za njih pripremljen bogat program upoznavanja prestonice. Sve je bilo super, odlično. Bilo je jako lepo.

Meni se najviše u ova 2 dana dopalo kada smo bili u gradskoj čistoći i ovde u manastiru Rakovica.

Najbolje mi je bilo kad smo posetili stadion, išli smo dole na teren, obilazili smo, i bilo nam je super.

Tokom posete, mališani su obišli Beogradski zoološki vrt, Muzej fudbalskog kluba Crvena zvezda, Hram Svetog Save i Astronomsku opservatoriju Beograd na Zvezdari. Ono što ova deca nose u svojim srcima, to su Kosova, u duši Metohija, i mi to ne možemo nikada da zaboravimo.

I oni su naši branitelji dole na jugu Srbije. Kancelarija za Kosovo i Metohiju je tu uvek, u svakom trenutku, da bude sa njima, ne samo sa decom, nego sa našim narodom.

Svetu liturgiju u manastiru Rakovica, kojoj su prisustvovali, služio je vikarni episkop Novobradski Ilarion, koji je u besedi podsetio na snagu hrišćanske ljubavi, značaj praštanja i potrebu da u srcima čuvamo razumevanje i dobrotu prema drugima. Nakon molitve i duhovne poruke, za decu je upriličen zajednički doručak, kojem se pridružio i vladika Ilarion. Utisci su stvarno prelepi. Deca su oduševljena.

Naša trodnevna ekskurzija je protekla stvarno fantastično. Oni su bili pre svega zdravi, hvala Bogu, bili su poslušni i uživali su u svemu ovome. Mi smo imali prilike da posetimo velike znamenitosti grada Beograda, tako da od manastira Slanci, Muzeja Iva Andrića, zoološkog vrta, stadiona Crvene zvezde, danas manastira Rakovice, deca su stvarno ponela fantastične utiske.

Ovo putovanje organizovala je Gradska opština Zvezdara, Javnokomunalno preduzeće Gradska čistoća, Crkvena opština Sveti Vasilije Ostroški iz Leposavića i Opština Leposavić, a izvršni direktor Javnokomunalnog preduzeća Gradska čistoća, Dragan Bojić, istakao je značaj ovakvih inicijativa i zajedničkog angažovanja u brizi o najmlađima. Osmesi na njihovim licima dovoljno govore daće iz našeg grada poneti svu toplinu koju su osetili, neka nova prijateljstva, nova znanja, a negde i, ono što je najbitnije, potvrdu daće opet doći i opet se družiti sa njima. Ova poseta predstavlja mnogo više od obilaska znamenitosti prestonice; ona je prilika da se najmlađima sa Kosova i Metohije pruže pažnja i podrška, da se učvrste veze sa maticom i da se još jednom pokaže da zajedništvo nije samo reč, već i spremnost da budemo uz one kojima je naša podrška važna, naglasili su iz Kancelarije za Kosovo i Metohiju.

Datum: 11.10.2026
Medij: Tanjug TV
Emisija: Tačno u 22/TV Tanjug
Autori: Redakcija
Teme: Expo 2027/Expo Beograd 2027

	Početak	Trajanje
Emisija	11.10.2026 22:00:00	30:00
Prilog	11.10.2026 22:09:00	0:47

Naslov: Hotelijeri

Pogledaj video prilog

HORES priprema ugostitelje za Expo 2027

Kongres hotelijera i restoratera Srbije počeo je na Beogradskom sajmu. Takav događaj važan je i za pripremu ugostitelja za specijalizovanu izložbu "Expo 2027", ukazuje direktor Poslovnog udruženja hotelsko-ugostiteljske privrede HORES, Georgi Genov. Danas su počele velike pripreme kako bi zadovoljili goste, a sa velikim brojem gostiju koje očekujemo iz celog sveta, sigurno je da moramo da se obučimo. Oni koji još uvek nisu obučeni, fale nam kadrovi, radnici koji treba da rade, i u svakom slučaju borba za kvalitet. Dakle, svaki hotel mora da odgovori kvalitetu, mora da odgovori kategoriji zvezdica, i gost mora biti bezbedan za vreme boravka na Expu, i u Beogradu konkretno.